

OKOLÍ SEČSKÉ PŘEHRADY PATŘILO HUMANITÁRNÍM JEDNOTKÁM ČČK

Každoročním vyvrcholením soutěží Zdravotnických družstev Humanitárních jednotek (HJ) ČČK a Družstev Zdravotníků ČČK - Juniorů je Republikové kolo této soutěže, které nese jméno Kubínův memoriál. V letošním roce byl jeho pořádáním pověřen OS ČČK Chruďim a konalo se ve dnech 6. - 8. října 2006 v areálu Junior Centra na břehu Sečské přehrady.

Do republikového finále postoupila vítězná družstva z regionálních kol (v nich soutěžily týmy vždy ze dvou spojených krajů), mimo soutěž přijelo změřit s českými kolegy své síly družstvo ze slovenského Svidníka, který je partnerským okresem Chruďimi.

Již druhým rokem nesoutěží zdravotnická družstva HJ ČČK pouze ve znalostech a dovednostech v poskytování první pomoci, ale v rámci přípravy na likvidaci následků katastrof také v umění zajistit nouzové ubytování a stravování i ve znalostech mezinárodního humanitárního práva. Celkem 8 soutěžních stanovišť ve velmi nepříznivém počasí (drobný vytrvalý déšť) pro-

věřilo schopnosti, ale také odolnost členů a členek soutěžících družstev dokonale.

Přísní rozhodčí znalosti a dovednosti soutěžících náročně hodnotili. Celkovým vítězem soutěže se stalo domácí družstvo z OS ČČK Chruďim. Samostatně byly hodnoceny výsledky z disciplin první pomoci, kde bylo nejlepší družstvo z OS ČČK Pelhřimov, které bude v příštím roce reprezentovat ČR na Evropské soutěži první pomoci (FACE 2007) v irském Limericku.

Pořadatelé soutěže uvítali i řadu hostů z celostátních, krajských a okresních orgánů a organizací, mezi nimi místopředsedu Senátu Parlamentu ČR Doc. JUDr. Petra Pitharta, prezidenta ČČK RNDr. Marka Jukla, Ph. D. a ředitele odboru IZS a výkonu služby Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru při Ministerstvu vnitra ČR Plk. Dr. Ing. Zdeňka Hanušku. Soutěž prokázala dobrou připravenost jednotek ČČK a poděkování za její úspěšné zajištění patří všem organizátorům, rozhodčím, maskérům i figurantům.

Ing. Václav Černý, ÚOČ Úřadu ČČK

Redakce přeje

všem čtenářům Novin ČK

příjemné prožití vánočních svátků

a úspěšný rok 2007

JANA DRBOHLAVOVÁ A ČERVENÝ KŘÍŽ

Jana Drbohlavová patří k herečkám s nezaměnitelným hlasem. Jeho nevyšší modulace ji už před léty přiřadila k nejlepším a také nejvyhledávanějším českým dabérům. V Městských divadlech pražských, kterým je věrna neuvěřitelných čtyřicet tři let, vytvořila nepřehlednou řadu rolí. Skoupý k ní nezůstal ani film. Ačkoliv během své kariéry zazářila v mnoha snímcích, diváci si Janu snad nejvíce spojují s rolí učitelky Peškové z dnes již klasického filmu „Dívka na koštěti“. V poslední době sklízí zasloužený úspěch na scéně divadla Rokoko, kde ztvárňuje roli Sprintzy v americké hořké komedii Mayo Simona „Návod na přežití“. I přesto, že o sobě nerada mluví, podařilo se nám jí položit obligátní otázku a zpočátku nezávazné povídání nakonec přešlo v následující příjemný rozhovor...

Redakce Novin ČK: „Co se Vám vybaví, když slyšíte zmínku o Červeném kříži?“

Jana Drbohlavová: „Červený kříž vidím především jako opravdovou charitativní a humanitární organizaci, která pomáhá lidem, když jim není zrovna do zpěvu... Proto si ho vážím.

Podle mého názoru, neplýtvá penězi ani zbytečnou prací... Chci tím jen říct, že by si Červený kříž zasloužil více naší pozornosti a štedrých

sponzorů. Jinde je přeci běžné, že lidé na činnost podobných organizací pravidelně přispívají a moc dobře také vědí proč...

Jinak si Červený kříž spojuji s první pomocí a samozřejmě s dárcovstvím krve. Krev jsem sice nikdy nedarovala, nepočítám-li samu sebe při mé operaci, ale pro bezpříspěvkové dárci krve jsem s našim divadlem alespoň několikrát hrála.“

Redakce Novin ČK: „Do Městských divadel pražských jste nastoupila v roce 1963. Během této doby jste vytvořila stovky rolí a diváci si Vás do dnes pamatují z „Únosu Sabineek“ či „Charleovy tety“... Existuje nějaká role, na kterou jste si myslela a ona Vás minula?“

Jana Drbohlavová: „Dnes už je podobné zamýšlení zbytečné... Herecká profese Vám do cesty přihraje mnoho krásných i méně hezkých rolí, které byste třeba raději nehrála... Když už mě ale vybízíte k této rekapitulaci, musím přiznat, že rolí, které jsem opravdu milovala, bylo hodně! Treba například „Viktor aneb Dítka u moci“ s Petrem Kostkou a nebo „Popel a pálenka“ s Jaroslavou Adamovou“.

(Dokončení rozhovoru na str. 12)

O PRÁVECH A POVINNOSTECH

Naše národní společnost Český červený kříž je organizací, podle příslušného zákona občanským sdružením. Jako jediní máme dokonce vlastní zákon. Že jsme organizací vyjadřuje skutečnost, že nejsme nahodilým shlukem nějakých lidí, ale řídíme se určitými pravidly a jako občanské sdružení sdružujeme občany, které spojuje společná myšlenka pomáhat všem, kteří tuto pomoc potřebují. **Pokud máme jako národní společnost ČČK fungovat a plnit své poslání, musíme dodržovat nejen právní předpisy našeho státu, ale také vnitřní předpisy naší organizace.** To platí nejen o Základních principech Hnutí ČK a ČP a našich Stanovách ČČK, ale i o dalších přijatých a tudíž platných předpisech, které se týkají našich činností.

Mám na mysli naše práva a povinnosti a jejich naplňování. Nemám v úmyslu je zde vypočítávat. Jsou dostatečně jasně uvedeny především v našich Stanovách. Chci spíše upozornit na náš přístup k nim, na úroveň jejich naplňování, což svědčí o další důležité věci a tou je míra odpovědnosti.

Člověk už je takový, že se především zajímá o míru svých práv, méně již o svoje povinnosti. Za roky práce v ČČK jsem ovšem poznal řadu funkcionářů i profesionálů, kteří ani základní řídicí dokumenty neznali. Většinou jim ovšem nic nebránilo vystupovat zaslíbeně a hlavně zarputile se svými nápady a názory, případně na jejich podporu neváhali zneužít nahodile vytržený kus textu z některého řídicího dokumentu.

Zde bych chtěl zdůraznit hlavní povinnost - **dobře znát základní řídicí a programové dokumenty naší národní společnosti.** Pak je podstatně snazší uplatňovat svá práva. Ten kdo je zná, je si pak zpravidla vědom i svých povinností a odpovědnosti, která z naplňování jakéhokoliv práva vždy vyplývá. Druhou povinností by mělo být **uvědomování si uvedených souvislostí.**

Je to zvláštní, ale teprve nyní vlastně je na řadě první právo. **Právo svobodně se rozhodnout, při splnění prvních dvou povinností, že chce za daných pravidel v naší národní společnosti pracovat a naplňovat její poslání.**

Pak už by to všechno mělo být hrozně jednoduché. Je-li jasný program a jasná pravidla, která všichni akceptují a naplňují, nic by nemělo bránit bezchybnému fungování naší národní společnosti - mám na mysli ČČK. Jenomže kamkoliv vstoupí lidský faktor ve své složitosti, jednoduché přestává být jednoduchým. Proč? **Protože člověk, a v našich zemích zvláště, má tendenci daná pravidla obházet, vykládat si je podle svých potřeb a nebo jich jednoduše nedbat.** Tento trend je celostátní a pak se divíme, že řada věcí není tak, jak by měla být.

Naše národní společnost ČČK je organizací, kde vedle sebe pracují volení funkcionáři, profesionální funkcionáři a dobrovolníci. Zde občas vzniká další problém, že se jedni s druhými přetahují o práva a přestrukují si povinnosti. Naše vnitřní pravidla přitom dostatečně jednoznačně určují práva i povinnosti každého z uvedených. Stačilo by tato pravidla znát a naplňovat při dostatečném vědomí své příslušné odpovědnosti. **A ještě něco uplatňování práv a plnění povinností vyžaduje. Určité vnitřní udělení, určitou míru morálky, taktu, slušnosti. Na to jasná pravidla nejsou, takový člověk buď je nebo není.**

Nevím, zda se mi podařilo jasně vyjádřit to, co jsem měl na mysli. **Chtl jsem vám zdůraznit důležitost znát a dodržovat platná pravidla, znát nejen svá práva, ale i povinnosti a mít patřičnou míru odpovědnosti za své jednání. Když se k jednání přidá i určitá dávka normálního zdravého rozumu a lidské slušnosti, je možné řešit i ty největší problémy úspěšně a dobré nápady uvádět do života.**

Přál bych nám všem, aby se nám to dařilo v celé naší organizaci. Přispěje to ke zlepšení naší práce a zamezí to zbytečným sporům nebo vytváření stavů, které poškozují dobré jméno ČČK. Přeji vám mnoho úspěchů ve vaší práci a za tu letošní vám všem děkuji.

JUDr. Jiří Procházka, ředitel Úřadu ČČK

ZAHRANIČNÍ AKTIVITY ČČK

VEDENÍ HESSENSKÉHO ČK V ČR

Dne 15. 9. 2006 se v Praze uskutečnilo jednání delegace Hessenského ČK (viceprezident **Norbert Soedler**, ředitel Hessenského ČK **Thomas Klemp**, pracovník Hessenského ČK určený pro styk s ČČK **Roland Albert**) s delegací ČČK (ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a vedoucí úseků Úřadu ČČK **RNDr. Josef Konečný** a **Mgr. Josef Švejnoha**) o další spolupráci.

ČČK NA ZASEDÁNÍ EVROPSKÉ KOMISE PRO PRVNÍ POMOC

Ve dnech 4. - 7. 10. 2006 se zúčastnil pracovník úseku odborných činností Úřadu ČČK **Ing. Pavel Štajer** pravidelného výročního zasedání Evropské komise pro první pomoc, které se uskutečnilo v Ženevě za účasti zástupců z 32 evropských národních společností ČK, delegace MF ČK a ČP a zástupců 4 zámořských NS ČK (USA, Nový Zéland, Singapur, Hongkong). Na zasedání byly projednávány především otázky spojené s udělováním Evropských certifikátů PP, dále Evropský manuál PP, hodnocení Světového dne první pomoci 2006 a příprava Evropské soutěže první pomoci 2007 v Irsku.

CVIČENÍ NA SLOVENSKU

Ve dnech 14. - 15. 9. 2006 se zúčastnili jako pozorovatelé cvičení Humanitárních jednotek Slovenského ČK v Límbechu metodik Ústřední pohotovostní záchranné jednotky ČČK **Ing. Roman Váňa** a pracovník úseku odborných činností Úřadu ČČK **Ing. Pavel Štajer**.

JEDNÁNÍ S DELEGACÍ ČK BOSNY A HERCEGOVINY

Dne 22. 9. 2006 jednala při cvičení Humanitárních jednotek Jihočeského kraje a Rakouského ČK na Svatém Kameni delegace ČČK (prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl**, ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**) s

delegací Červeného kříže Bosny a Hercegoviny vedenou jejím generálním sekretářem **Svanimirem Dokičem** o možnostech humanitární pomoci ČČK této národní společnosti ČK.

ČČK NA PORADĚ PROJEKTU EU

Ve dnech 4. - 6. 10. 2006 se pracovník úseku odborných činností Úřadu ČČK **Ing. Václav Černý** zúčastnil v německém Hannoveru pracovního setkání v rámci mezinárodní spolupráce ASTRA v programu Evropské unie EQUAL na téma „Metodika hodnocení znalostí a dovedností imigrantů a žadatelů o azyl“.

NÁVŠTĚVA Z FINSKÉHO ČK

Dne 3. 11. 2006 navštívila Úřad ČČK v Praze 13-členná skupina pracovníků a dobrovolníků Finského ČK. Pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK **Linda Sochorová** je seznámila s programy ČČK. Skupina finských kolegů navštívila také Centrum sociální péče ČČK v Praze 9, se kterým je seznámila ředitelka Úřadu OS ČČK Praha 9 **Ivana Kadlecková**.

ZPRÁVY Z ÚŘADU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

VÝKONNÁ RADA ČČK 4. 11. 2006

Výkonná rada ČČK na tomto svém zasedání projednala a schválila návrh Směrnice o minimálních požadavcích na zdravotnické služby, návrhy na udělení vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ a návrhy na udělení plaket ČČK „Za záchranu života“. Dále schválila postup při prodeji domu Thunovská 20 v Praze 1, návrh na udělení finančního příspěvku OS ČČK Chrudim za úspěšné uspořádání Republikového kola soutěže Zdravotnických družstev Humanitárních jednotek ČČK a návrh na mimořádné udělení zlaté plakety prof. Jana Janského. Schválila rovněž žádosti OS ČČK Kroměříž a Domažlice o poskytnutí půjčky, žádost OS ČČK Kladno o prodloužení splatnosti poskytnuté půjčky, projekt ČČK na státní dotaci z Ministerstva zdravotnictví ČR na rok 2007 „Zahraniční rekondiční pobyty pro zdravotně postižené děti“ a stav řešení situace ve čtyřech ohrožených OS ČČK (Příbram, Kroměříž, Šumperk, Jeseník).

V bloku informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a také přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období od posledního zasedání Výkonné rady ČČK. Dále vzala na vědomí informaci o průběhu Světového dne první pomoci 2006 v ČR, informaci o pomoci ČČK postiženým povodněmi v ČR v roce 2006, informaci z Republikového kola soutěže Zdravotnických družstev Humanitárních jednotek ČČK v roce 2006, zprávy ze zahraničních služebních cest a informaci o společném projektu Mládeže ČČK a o. p. s. Dětství bez úrazů „Vzdělávání pedagogů v oblasti prevence úrazů dětí“.

REPUBLIKOVÁ PORADA ŘEDITELŮ ÚŘADŮ OS ČČK

Porada ředitelů a ředitelky Úřadů Oblastních spolků ČČK se konala již tradičně v hotelu Labe v Pardubicích ve dnech 23. - 24. 10. 2006. Řídil ji a hlavní referát k aktuálním úkolům Českého červeného kříže přednesl ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**. S koreferáty vystoupili vedoucí úseků Úřadu ČČK. Diskuse účastníků porady přinesla prospěšnou výměnu zkušeností mezi 52 zástupci jednotlivých Oblastních spolků Českého červeného kříže.

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ KLUBŮ DÁRCŮ KRVE

Uskutečnilo se dne 7. 10. 2006 v Janských Lázních v organizační péči **OS ČČK Trutnov**. Setkání se kromě zástupců 11 Klubů dárců krve působících při OS ČČK zúčastnil také viceprezident ČČK a předseda Pracovní skupiny Výkonné rady ČČK pro bezpříspěvkové dárcovství krve **Adolf Šťastný** a člen Výkonné rady ČČK **Ivan Mitana**. Setkání přineslo prospěšnou výměnu zkušeností a byli na něm také zvoleni noví regionální mluvčí Klubů dárců krve na další období.

ČČK NA KONFERENCI MEDICÍNA KATASTROF

Ve dnech 14. - 15. 11. 2006 uspořádaly Zdravotní a sociální akademie Hradec Králové, Fakulta vojenského zdravotnictví Univerzity obrany, Zdravotnická záchraná služba Královéhradeckého kraje a OS ČČK Hradec Králové III. ročník konference „Medicína katastrof“, který byl tentokrát

zaměřen na téma „Traumatologické plánování a příprava“. Konference v Hradci Králové se zúčastnili i zástupci OS ČČK nejen z východních Čech. S referátem k problematice mezinárodního humanitárního práva na konferenci vystoupil také prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**

NOVÉ EDIČNÍ TITULY ČČK

V posledních týdnech Úřad ČČK vydal v upravených reediciích následující ediční tituly:

- **Červený kříž a Červený pŕlměsíc**
- **Systém výuky a normy znalostí první pomoci v ČČK**
- skládačku **Bezpečnost dětí v dopravě** (s firmou Toyota)
- **Zdravotnický instruktor ČČK**
- **Zdravotník ČČK - Junior**

S VIDEOKAZETOU NA STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

Ve spolupráci s Klinikou ARO z Nemocnice Královské Vinohrady v Praze uskutečnili pracovníci úseku odborných činností Úřadu ČČK v období říjen - prosinec 2006 ověřování účinnosti nové videokazety z oblasti výuky první pomoci „**Neodkladná resuscitace**“ pro studenty a učitele 20 vybraných středních škol v Praze a Středočeském kraji. Promítání videokazety bylo doplněno prověřovacím písemným testem znalostí před promítáním a po něm. Videokazeta se setkala se živým zájmem studentů i pedagogů.

ÚSPĚŠNÁ ÚSTŘEDNĚ POŘÁDANÁ ŠKOLENÍ

Ve čtvrtém čtvrtletí letošního roku uspořádal Úřad ČČK řadu ústředních školení a kurzů pro zájemce z celé ČR. Jednalo se o následující akce:

- Základní kurz Zdravotnických instruktorů ČČK
- Doškolovací kurz Zdravotnických instruktorů ČČK
- Základní kurz Maskérů ČČK (i pro 4 zájemce z Hessenského ČK)
- Základní kurz lektorů mezinárodního humanitárního práva (pro učitele)
- Kurz o zdravotnickém zajištění akcí s velkým počtem účastníků - 2. část (s Německým ČK)
- Školení družstev Zdravotníků ČČK - Juniorů

ČČK CVIČÍ S POLICIÍ

Ústřední pohotovostní záchranná jednotka (ÚPJZ) ČČK se zúčastnila ve vojenském prostoru Libavá u Olomouce součinnostního cvičení s pořádkovými jednotkami Policie ČR z celé republiky pořádaného policejním prezidentem. Tématem cvičení bylo plošné vyhledávání osob v terénu. Policisté v teoretické části svého zaměstnání probírali mimo jiné i možnosti spolupráce s Českým červeným křížem a dalšími záchrannými složkami. V rámci praktického nácviku pak velitel opatření nasadil členy ÚPJZ ČČK na zajištění zdravotnického zabezpečení akce a plnění dalších specifických úkolů.

Členové ÚPJZ ČČK se dlouhodobě připravují na řešení různých mimořádných událostí - v případě potřeby se předpokládá nasazení jednotky nejen kdekoli na území ČR, ale i v zahraničí.

Ing. Roman Váňa, metodik ÚPJZ ČČK
Foto: Karel Konečný

AZYLOVÝ DŮM BEROUNKA V NOVÉM PROSTŘEDÍ

Úřad OS ČČK Beroun a Azylový dům Berounka se přestěhovaly koncem května 2006 do nově otevřeného Komunitního centra. Dne 1. září 2006 se konalo slavnostní otevření provozu. Spolu s Červeným křížem a jeho Azylovým domem je zde umístěno ještě dalších sedm poskytovatelů sociálních služeb v našem městě. Podívat se sem přišli zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Krajského úřadu Středočeského kraje, nechyběl ani poslanec Parlamentu ČR za náš region Ing. Jan Schwippel a další významní hosté.

Všem hostům byly ukázány prostory Azylového domu s podrobným výkladem. Kromě 13 pokojů Azylového domu jsou zde umístěny 3 malé garsoniéry jako Dům na půl cesty, kde budou umístěny osoby opouštějící dětské domovy nebo mládež do 26 let, opouštějící vězení; jeden pokoj je připraven jako krizová lůžka pro ženy bez příštější.

Po příjemné oslavě nás už čeká jen hezká a náročná práce. Do té nám všichni zúčastnění popřáli hodně štěstí.

Jana Kučerová,
ředitelka Úřadu OS ČČK Beroun

ZDAŘILÁ REKONDICE SENIORŮ Z ČESKÉ LÍPY

Aktivní OS ČČK Česká Lípa uspořádal v rámci projektu „Zdravé stárnutí“ zdařilý rekondiční pobyt pro seniory. V rámci jeho programu kromě rehabilitačního cvičení a zdravotně výchovných besed navštívili ranč Malevil, hráli bowling, petanque a kriket. Večer účastníkům pobytu hrál na harmoniku známý televizní bavič Milan Pitkin.

Zdeňka Bartášková,
ředitelka Úřadu OS ČČK Česká Lípa

TÁBOR MLADÝCH ZDRAVOTNÍKŮ VE ZLÍNĚ

Jako každý rok, pořádal ve dnech 21. - 26. srpna 2006 OS ČČK Zlín vzdělávací letní tábor pro děti s příhodným názvem „Mladý zdravotník“. Jak již název napovídá, jedná se o tábor, kde se děti seznámily v hodinách teorie s krevním oběhem, centrálním oběhovým systémem, pohybovým systémem a v hodinách praktických se naučily poskytovat první pomoc při bezvědomí, poranění pohybového aparátu, apod. Zkušení školitelé se neopomněli zmínit o likvidaci hromadného neštěstí. Znalosti bylinek i kurz zdravotní předvedly děti v závěrečných testech, za které obdržely diplomy a dárky.

Letos se tábor konal v Hodoníně, ubytování a stravování bylo v hotelu Panon, mimo centrum města. V blízkosti hotelu je několik možností koupání, jak na koupališti, tak v přírodních nádržích a krytém bazénu. Dále jsme zde měli možnost vyžití na velkém fotbalovém stadionu a tenisových kurttech, využívali jsme i tábořiště u řeky. Navštívili jsme Muzeum T. G. Masaryka, místní ZOO, využili jsme možnosti plavby lodí Konstancie po Batově kanálu. Neopomenete-li výlet do Mikulčic nebo na zámek Pohansko, budete mít neopakovatelné zážitky jako našich 20 dětí z pěkné prožitého týdne prázdnin. Poděkování patří jak dětem, tak i vedoucím a organizátorům z OS ČČK. Příští rok pojedeme zase.

Mgr. Hana Vařáková,
ředitelka Úřadu OS ČČK Zlín

I. KONCERT PRO JIHOČESKÉ DÁRCE KRVE

Uspěl se formou Mozartovského večera v Koncertní síni Otakara Jeremiáše v Českých Budějovicích dne 4. října 2006. K jeho uspořádání spojily své síly OS ČČK České Budějovice spolu s Nemocnicí České Budějovice a. s., Jihočeskou komorní filharmonií a Českým rozhlasem České Budějovice. Koncert se konal pod záštitou náměstka hejtmana Jihočeského kraje MUDr. Vladimíra Pavelky.

Koncert se velmi vydařil a založil tak tradici podobných kulturních akcí na jihu Čech. Krásný večer společně prožilo na 200 lidí, z nichž polovinu tvořili nejzasloužilejší bezpříspěvkoví dárci krve z Jihočeského kraje - nositelé Zlatých křížů 1., 2. a 3. třídy (od 80 bezplatných odběrů a polovinu vážení hosté). Na koncertu nechyběli ani funkcionáři jihočeských OS ČČK a jejich Klubů dárců krve, kteří se na rozvoji bezpříspěvkového dárcovství krve v kraji významně podíleli a podíli.

Hana Vacovská,
ředitelka Úřadu OS ČČK České Budějovice

OPRAVA

V Novinách ČČK č. 2/2006 jsme otiskli článek „Příběh Aleše Plachého z Krahulčí na Jihlavsku“, který byl podepsán Marií Rybníčkovou, OS ČČK Třebíč. Počátkem října 2006 se nám ozvala Mgr. Marie Dudíková, manažerka pro dárcovství krve a vedoucí odběrového střediska v Třebíči, členka redakční rady Nemocničních listů Fakultní nemocnice Brno. Právě v č. 1, VII. ročníku těchto Nemocničních listů byl publikován článek Mgr. Marie Dudíkové nazvaný „Cena lidského života aneb příběh o naději“, z něhož Marie Rybníčková převzala doslova celé odstavce a bohužel při zaslání svého článku do našich Novin Červeného kříže tento zdroj neuvadla. Mrzí nás to a proto touto opravou uvádíme celou záležitost na pravou míru.

Redakce Novin ČČK

V NOVÉM BORU SE PRÁCE DAŘÍ

O aktivitách MS ČČK Nový Bor v prvním pololetí letošního roku nám napsal náš dlouholetý dopisovatel Josef Špachman:

- První akce byla uskutečněna již 9. ledna. Byla určena všem ženám a zaměřena na význam mamografického vyšetření.
- 26. ledna proběhla beseda s rodiči, týkající se poskytování první pomoci dětem při náhlém onemocnění či úrazech.
- Valná hromada naší MS ČČK se konala 20. února. Celé jednání bylo zahájeno velmi pěkným vystoupením dětí ze ZŠ Okrouhlá. Během jednání byli členové seznámeni s naší celoroční činností a s plánem úkolů na rok 2006.
- Naš instruktor a zároveň předseda VI. Dvořák se v březnu věnoval dětem ze ZŠ a MŠ Pruská a Okrouhlá za účasti jejich učitelek. Zábavnou formou je seznámil s poskytovanými první pomoci.
- Velmi zajímavou a poutavou akci uskutečnila naše MS ČČK 1. dubna od 10 do 16 hod. pod názvem **Velikonoční inspirace**. Tato výstavka našla širokou odezvu u dětí a jejich rodičů či prarodičů. Účastníci si prohlédli tradiční i netradiční velikonoční výzdobu a pod vedením odborných instruktorů si vyzkoušeli pletení pomlázek, zdobení vajíček i perníčků. O úspěšnost akce se plnou měrou přičinily naše obětavé členky MS ČČK.
- V sobotu 13. května jsme uspořádali v parku před MÚ oslavu Světového dne ČČK. Na 5 samostatných stanovištích děti prokázaly své znalosti v poskytování první pomoci (jízda na kole a jeho správné vybavení, ochrana před úpalem, uštknutí hadem či štípnutí hmyzem, řešení nečekaných situací u vody, poranění při práci na zahradě - řezání pilou). Soutěž se zúčastnilo 58 dětí, které byly odměněny sladkostmi a dalšími cenami.
- Další sobotu, 20. května, jsme se vydali na 1-denní autobusový výlet za rozhlednami Jizerských hor. Navštívili jsme Černou studnici, Štěpánku, Bramberk a Slovanu. O zájezd byl mimořádný zájem a tak nebylo možno ani všem zájemcům vyhovět.
- Poslední akcí prvního pololetí bylo zajišťování zdravotní služby při „Dni IZS“, který pořádala Městská policie pro žáky 1. stupně ZŠ. Naším členům se dostalo písemného poděkování od starosty Města i od Městské policie.

S potěšením můžeme konstatovat, že o naše akce je mezi veřejností značný zájem.

JUDr. PAVEL RYCHETSKÝ

Pozvání k rozhovoru tentokrát přijal bývalý místopředseda vlády a nynější předseda Ústavního soudu ČR **JUDr. Pavel Rychetský**, který ochotně zodpověděl naše čtyři tradiční otázky.

Otázka: Pane předsedo, můžete se nám trochu představit? Co ve Vašem životě předcházelo Vaší dnešní významné funkci?

Odpověď: Celý život pracuji jako právník a dá se říci, že jde o rodinnou tradici. Oba moji rodiče i má sestra se právem a jeho aplikací zabývali celý život. Moje první zaměstnání po promoci bylo u pražského soudu, ale netrvalo dlouho - v roce 1966 zde probíhal proces s účastníky tzv. majálesu, proti kterému jsem protestoval a ze soudu byl vyhozen. Naštěstí záhy přišlo tzv. Pražské jaro a mohl jsem pracovat jako vysokoškolský učitel na katedře občanského práva Právnické fakulty University Karlovy. Ale ani toto mé působení netrvalo dlouho - při první čistce po srpnové okupaci Československa jsem byl i z fakulty vyhozen a 20 let pracoval jako podnikový právník. Po listopadu 1989 jsem po krátkém vykonávání funkce generálního prokurátora ČR působil ve třech vládách jako místopředseda pro

legislativu a před třemi lety jsem s radostí přijal z rukou prezidenta republiky jmenování předsedou Ústavního soudu, což je pro každého právníka asi to nejdůstojnější závěšení jeho profesionální dráhy.

Otázka: Co považujete ve své dosavadní práci za největší úspěch?

Odpověď: Není mým zvykem hovořit o výsledcích vlastní práce, ale jsem rád, že jsem byl předkladatelem řady zákonů, které dle mého návrhu zákonodárny sbor přijal (zákon o vrácení majetku KSČ lidu, restituční zákony a zejména zákon o zmírnění některých majetkových křivd způsobených holocaustem).

Otázka: S jakými největšími problémy se ve své současné funkci potýkáte?

Odpověď: Náš Ústavní soud je doslova zahlcen velkým množstvím individuálních ústavních stížností - průměrně jich k nám dorazí víc než tři tisíce ročně. Podle Ústavy má Ústavní soud celkem 15 soudců - každý si může spočítat, kolik věcí musí každoročně posoudit a vyřešit každý z nás.

Otázka: Jaký je Váš vztah k aktivitám Českého červeného kříže? Co Vás z jeho činnosti

nejvíce zajímá (dárcovství krve, výuka a poskytování první pomoci, šíření mezinárodního humanitárního práva, sociální činnosti, aj.)?

Odpověď: S dárcovstvím krve jsem začal už jako student a nedávno jsem zjistil, že jsem daroval celkem snad více než 20 litrů. S ohledem na můj věk již však nejsem pro dárcovství vhodný, ale otázky humanitárního práva včetně mezinárodního jsou i v práci Ústavního soudu často frekventované. Myslím, že naše soudcovská činnost je úzce propojena s oblastmi, které tak úspěšně zajišťuje Český červený kříž a proto všem jeho dobrovolným pracovníkům přeji mnoho štěstí a úspěchů v této stále nedostatečně doceňované činnosti.

Otázky kladl: Mgr. Josef Švejnha

SVATÝ KÁMEN 2006 - MEZINÁRODNÍ CVIČENÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE

Třetí ročník mezinárodního součinnostního cvičení Červeného kříže „Svatý Kámen 2006“ pořádaného OS ČČK České Budějovice ve spolupráci s Rakouským ČK, Bezirkstelle Freistadt, proběhl ve dnech 21. - 24. září 2006. Pro jeho realizaci jsme znovu zvolili osvědčené a pohostinné prostředí Humanitárního a rekonvalescentního střediska OS ČČK Praha 7+1 ve Svatém Kameni a přilehlé okolí.

Cvičení se aktivně účastnilo 84 osob (z toho 35 členů Rakouského ČK a 3 členové z Německého ČK), 47 figurantů a 19 organizátorů. Na návštěvu pátracích akcí se dále podílelo 10 příslušníků Policie ČR. Kromě zástupců zmíněných tří národních společností ČK se zúčastnili i psovodi Jihočeské záchranné brigády kynologů či studenti Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity. Celkem se na akci podílelo 160 osob.

Před vlastním cvičením „Svatý Kámen 2006“ proběhl víkendový kurz určený velitelům zúčastněných družstev. Během něj jsme probrali základní otázky organizace cvičení, taktiku činnosti a řadu dalších věcí. Kromě toho byl součástí i tzv. teambuilding, který velmi přispěl k hladkému průběhu dalšího cvičení.

Nad letošním ročníkem akce převzal svou záštitu hejtman Jihočeského kraje **RNDr. Jan Zahradník**. Rovněž se nám, stejně jako v minulém roce, podařilo získat finanční podporu EU z Dispozičního fondu Iniciativy Společenství INTERREG IIIA, která umožnila cvičení realizovat ve svém poměrně rozsáhlém a zejména mezinárodním pojetí. I díky tomu mohla být účast pro členy Červeného kříže (včetně členů kolektivních) zdarma.

Pro každé družstvo bylo připraveno 5 námětových situací v terénu (vyhledávání ztracených osob, nouzové ubytování osob), 2 teoretické se-

mináře (KPR s pomůckami a ošetření postiženého s podezřením na poranění krční páteře) a 2 přednášky. Praktická činnost probíhala bez ohledu na denní či noční dobu. Komunikačním jazykem při vlastním cvičení byla angličtina. Hodnocení pak probíhalo v češtině a němčině se zapojením překladatelů.

Cvičení navštívila i řada čestných hostů, mezi nimi např. prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jirí Procházka**, prezident ÖRK Oberösterreich **Leo-Pallwein Prettnner** nebo delegace ČK Bosny a Hercegoviny. O akci poměrně rozsáhle informovala regionální média.

Jedním z cílů celého projektu mezinárodních součinnostních cvičení je nabídnout alternativu současné formě přípravy Humanitárních jednotek (HJ) ČČK, kterou pokládáme za nepřiliš efektivní. Vzhledem k tomu, že zkušenost z reálného nasazení podpořená kritickou zpětnou vazbou z ČČK chybí, využíváme zkušenosti našich kolegů ze Zdravotnické záchranné služby, Armády ČR, Jihočeské záchranné brigády kynologů a v neposlední řadě i Rakouského ČK a snažíme se tyto zkušenosti předávat účastníkům. V hodnocení se nezaměřujeme na provedení jednotlivostí v podobě konkrétních ošetření (u účastníků předpokládáme zvládnutí první pomoci alespoň na základní úrovni), ale hodnotíme celkové zvládnutí situace, komunikaci mezi jednotlivými týmy a jejich vzájemnou spolupráci. Od našich rakouských kolegů se postupně učíme i systém hodnocení, který účastníky nepodrobuje kritice z pozice autority, ale spíše je moderátorem jejich

vzájemné diskuse nad zvládnutím situace, z níž nakonec velmi dobře vyplynou slabá místa v jejich činnosti.

Jak bylo již řečeno, letošní ročník cvičení byl třetí v pořadí. S potěšením pozorujeme postupně rostoucí úroveň účastníků, jak po stránce jejich dovedností a zkušeností, tak i materiálního vybavení. Rovněž se zdá, že členové HJ si postupně uvědomují, že místo ČČK v rámci Integrovaného záchranného systému je jediné v jeho druhém sledu, čímž roste jejich ochota k návštěvě duhosledových činností. Jedním dechem je však třeba dodat, že do optimálního stavu zbývá ujit ještě dlouhý kus cesty. Stále se projevuje neexistence přípravy velitelů družstev, která pravidelně ústí do jejich soustředění se na provedení konkrétních činností (typicky zdravotnických) při současném opomíjení celkového kontextu situace. Přínosem by rovněž bylo důkladné rozpracování taktiky činnosti HJ ČČK zahrnující konkrétní algoritmy nejčastějších činností. Současná poměrně rozsáhlá ediční činnost ČČK určená členům HJ, přichází vniveč, neboť jak se nám potvrdilo, členové jednotek, pokud o těchto příručkách vůbec vědí, je nečtou.

V našem projektu součinnostních cvičení chceme pokračovat i v příštím roce. Čtvrtý ročník vnímáme jako výzvu k zásadnější změně konceptu cvičení tak, aby ještě lépe reflektoval zaměření a potřeby HJ. Větší důraz bychom rádi dali motivační složce. A v neposlední řadě chceme při přípravě cvičení úžeji spolupracovat s Rakouským ČK. V případě vašeho zájmu bude cvičení „Svatý Kámen 2007“ otevřené i vám. Další informace a fotografie najdete na www.cckcb.cz.

*Za organizační tým
Josef Škola*

„Pane doktore, jakou mám naději, že se uzdravím?“ - „Sto procent. Statistika říká, že devět z deseti lidí s touto chorobou zemře. Vy jste můj desátý případ a všech devět před vámi zemřelo.“

UZBEKISTÁNSKÝ ČERVENÝ PŮLMĚSÍC

Uzbekistánský ČP byl založen v roce 1925. Od roku 1991 byl součástí Společnosti ČK a ČP SSSR. Od roku 1995 je uznán Mezinárodním výborem ČK a také právoplatným členem Mezinárodní federace ČK a ČP.

Nejvyšším orgánem Uzbekistánského ČP je Kongres, který se schází každých 5 let. Od roku 1992 je čestným prezidentem této národní společnosti ČP prezident Uzbekistánské republiky Islom Karimov. Mezi její hlavní aktivity patří programy péče o zdraví, připravenosti na katastrofy, pátrání po zmizelých osobách a šíření mezinárodního humanitárního práva.

Aktivity **péče o zdraví** jsou zaměřeny na pomoc zdravotně postiženým, seniorům, rodinám s více dětmi a dalším ohroženým skupinám obyvatel. Ročně poskytne Uzbekistánský ČP po-

moc více než 100.000 osob. Zvláštní pozornost je věnována obyvatelům žijícím v blízkosti Aralského jezera, kde byla v roce 1993 za pomoci Německého ČK postavena čistička vod pro 20.000 lidí. V současné době pomáhá obyvatelům Aralu především Americký ČK dodávkami potravin.

Značný význam mají také programy **přípravy na katastrofy**, neboť Uzbekistán leží v oblasti hrozcí přírodními katastrofami (zemětřesení, záplavy). Od roku 1996 je realizován v úzké spolupráci s MF ČK a ČP projekt „Vytřvalost“, který je zaměřen na vy-

tvoření dobře fungujících krizových center ve všech kritických oblastech. Centra jsou dobře technicky a komunikačně vybavena.

V oblasti **šíření mezinárodního humanitárního práva** pomáhá zejména MV ČK. Důležitý v této oblasti je projekt „Člověk a společnost“, prosazující šíření MHP do výuky na středních školách. Mládež se podílí zejména na programech první pomoci, péče o zdraví a šíření MHP.

Linda Sochorová,
zahraniční úsek Úřadu ČČK

VÝROČÍ ČÍSLA – ČEŠTÍ LÉKAŘI

JAN BEDRNA (16. 9. 1897 - 25. 9. 1956)

Významný český chirurg pocházel z učitelské rodiny z Českého Brodu. Středoškolské vzdělání získal na reálném gymnáziu v Kolíně. Poté musel narukovat do armády na bojiště první světové války na italskou frontu (vrátil se po onemocnění v roce 1918). Studium na lékařské fakultě UK v Praze zakončil promoci v roce 1923. V chirurgii byl žákem profesorů Kukuly a Petřivalského. V roce 1931 se stal docentem, krátce působil jako primář v Moravské Ostravě a od roku 1934 jako přednosta chirurgického oddělení moderní nemocnice v Hradci Králové (zde působil až do své smrti).

Byl průkopníkem nových metod v chirurgii - jako první operoval výhřez meziobratlové ploténky, zabýval se operativní

léčbou vysokého krevního tlaku, chirurgickou léčbou plicní tuberkulózy a založil pneumochirurgické centrum kliniky. Byl jedním ze zakladatelů lékařské fakulty UK v Hradci Králové v roce 1947, kdy byl jmenován také profesorem a později akademikem. Byl zakladatelem československé kardiochirurgie (mj. jako první operoval v roce 1947 zúženou tepnu plicní a o pět let později zúženou dvojčípou chlopu přístupem přes srdeční ouško). Byl ale také vynikajícím klavíristou a měl nesporné malířské vlohy, dal však přednost medicíně. Zemřel právě před 50 lety na následky těžké srdeční choroby získané v dětství a pochován

je ve svém rodném městě - na hřbitově v Českém Brodě.

UŽITEČNÉ VYNÁLEZY

PAPÍROVÉ KAPESNÍKY A RUČNÍKY

Papírové kapesníky se prosadily ve 20. letech 20. století díky automobilům. Ženy byly v otevřených autech vystaveny silnému větru, a tak začaly ve zvýšené míře používat pleťové krémy. S nimi se dostavila potřeba předmětů, jejichž pomocí bylo možné tento kosmetický „nános“ odstranit. V roce 1924 se začaly prodávat papírové ubrousky Kleenex, „obličejová žínka na jedno použití“. Teprve po praktických pokusech si výrobce uvědomil, že papírové kapesníky půjdou na odbyt lépe.

Papírové ručníky vznikly v továrně Scott v americkém městě Philadelphii, která již od roku 1930 vyráběla papírové utěrky pro lékařské účely. Výrobu papírových ručníků inicioval až v roce 1931 jistý učitel místní školy, který dával dětem papír na utírání, aby se přes společně používaný ručník nešířila rýma. Majitel továrny **Arthur Scott** se nápadu chytil a jeho papírové ručníky byly záhy ve vlačích, hotelech i domácích kuchyních.

PODĚKOVÁNÍ OS ČČK KARVINÁ

Vždycky rádi zveřejňujeme děkované dopisy. Jeden z nich jsme obdrželi v říjnu 2006 až z druhého konce republiky, ze severomoravské Karviné a byl adresován řediteli Úřadu ČČK JUDr. Jiřímu Procházkovi:

„Vážený pane řediteli, statutární město Karviná již dlouhou řadu let spolupracuje s OS ČČK v Karviné při zajišťování akcí, které pořádá město. Poděkování patří ředitelce OS ČČK Karviná p. **Dagmar Kováčové**, která dobrým vedením této organizace přispívá ke zvyšování její prestiže ve veřejném mínění. Za dobrou spolupráci jsme chtěli poděkovat všem, kteří pod hlavičkou OS ČČK Karviná kvalitně zajišťovali zdravotnické služby na akcích města. Těšíme se na další spolupráci. S pozdravem

Ing. Zbyněk Gajdacz, vedoucí odboru místního hospodářství Magistrátu města Karviné“.

„Pane doktore, mám problémy se zrakem“.
- „To máte pravdu, my jsme stánek s hranolkama“.

ZNÁME PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ?

LÍBÁNÍ RUKY

Líbání ruky ženě je součástí pozdravu, které po dlouhou řadu let bylo používáno spíše výjimečně, ale v posledních letech zažívá opět určitou renesanci. I ono má svá určitá pravidla:

- používá se zásadně tam, kde ženě, matce, manželce, přítelkyni chceme vyjádřit úctu či lásku
- políbíme na oplátku též ruku partnerky toho muže, který políbil ruku naší ženě, i když jsme to třeba původně neměli v úmyslu
- žena podává muži ruku k políbení stejně jako při pouhém podávání ruky, nikoliv do výše úst zdraveného muže
- nikdy nenabízíme ruku k líbání v rukavici
- muž nabízenou ruku, kterou má v úmyslu políbit, neuchopí celou, ale pouze za konečky prstů a lehce pozdvihne ruku ke rtům
- ruku nezvedá až do skutečné výše svých rtů, ale mírně se k ruce sklání. Po krátkém a lehkém polibku muž ženinu ruku vrátí do přiměřené výše
- ruku nadbytečně dlouho nedrží přitisknutou na svých ústech, nevlhčí ji svými slinami, ani při políbení nemlaská.

NAŠE DESATERO

PREVENCE DĚTSKÝCH ÚRAZŮ - 2. část

1. V dosahu malých dětí nesmějí být zapnuté žehličky.
2. Elektrické zásuvky opatřete bezpečnostními kryty.
3. Malé děti nenechávejte samotné u napuštěného umyvadla nebo ve vaně.
4. Voda tekoucí z kohoutku musí mít teplotu max. 46 stupňů Celsia a na koupání 37 stupňů Celsia.
5. Při pití kávy nebo čaje nedržte v náručí dítě.
6. Odstraňte ubrusy z konferenčních stolků nebo je přichyťte úchytkami.
7. Při vaření používejte zadních plotýnek sporáku.
8. Rukojeť pánve otočte dozadu, používejte ohrádku na sporák.
9. V dosahu malých dětí nenechávejte sáčky z plastu - hrozí nebezpečí jejich přetažení přes hlavu s následkem udušení.
10. Nepoužívejte velkých polštářů a peřin pro malé děti, zabořením hlavičky může dojít k udušení.

OKÉNKO SPRÁVNÉ VÝŽIVY

OSTRUŽINY

- pocházejí ze Severní Ameriky a Asie, více se jim daří v severnějších oblastech; v posledních letech k nám přišly i beztrnné odrůdy ostružiníku
- obsahují hodně vitamínu C - zhruba 20 - 30 mg ve 100 g, ale i mnoho provitamínu A a E, vitamíny skupiny B, vitamín K a značné množství vlákniny
- v plodech i listech je barvivo, které má protisklerotické a protizánětlivé účinky, dále třísloviny a organické kyseliny - hlavně citrónová a jablečná; v listech jsou éterické silice
- obsahují i minerální látky - je v nich fosfor, vápník, hodně hořčíku, draslíku a železa
- ostružiny posilují imunitní systém, posilují stěny cév (pomáhají při hemoroidech a křečových žilách, zpevňují vaziva a povzbuzují činnost žláz
- listy ostružiníku se v přírodní medicíně používají jako součást léčivých čajů.

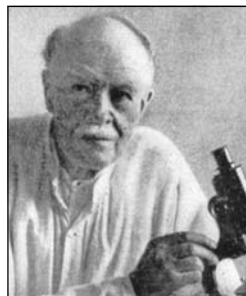

Paní se ptá: „Pane doktore, můj manžel se honí za každou sukni. Nemí to v jeho věku nebezpečné?“ - „Bylo by, ale jenom v případě, že by nějakou sukni dohonil“.

VÝROČÍ ČÍSLA - SVĚTOVÍ LÉKAŘI

CHARLES JULES HENRI NICOLLE (21. 9. 1866 - 28. 2. 1936)

Významný francouzský lékař pocházel z lékařské rodiny z města Rouenu. Studoval na zdejší univerzitě, kde byl jeho otec váženým profesorem. Jako lékař-bakteriolog nastoupil do Pasteurova ústavu do Paříže, ale po několika letech se vrátil pracovat do rodného města, aby od roku 1903 pracoval jako ředitel pobočky Pasteurova ústavu v Tunisu (až do konce svého života).

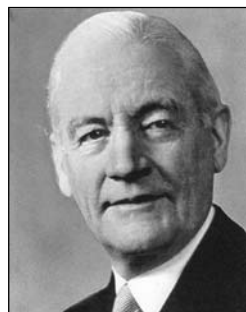
Stejně jako americký lékař H. T. Ricketts a český lékař Stanislav Proszek (blíže viz Noviny ČK č. 1/2000) se pokoušel objevit podstatu skvrnitého tyfu. Boj proti této nemoci zahájil jako boj za

čistotu a proti hmyzu. V roce 1909 dokázal svými pokusy, že tyfus přenáší na člověka veš šatní, což byl jeho největší objev. Nicolle pak zkoumal ještě další infekční nemoci, napsal o této své práci knihu se zajímavou filosofickou předmluvou. Ve volných chvílích psal básně a romány. V roce 1928 mu byla udělena Nobelova cena za medicínu a fyziologii právě za jeho práce o skvrnitém tyfu. Od roku 1929 byl členem Francouzské akademie věd. Letos si připomínáme, že uplynulo 140 let od jeho narození a 70 let od jeho úmrtí.

OSOBNOSTI ČERVENÉHO KŘÍŽE

EMIL SANDSTRÖM (1886 - 1962)

Významný švédský politik a právník se narodil v roce 1886 v přímořském městečku Nyköping, které se nachází nedaleko hlavního města Stockholmu. Vystudoval právnickou fakultu a dosáhl dokonce funkce člena Nejvyššího soudu ve Švédsku. Měl mimořádný zprostředkovatelský talent, který byl využíván v řadě mezinárodních organizací - např. v roce 1947 se stal členem smírčí komise Organizace spojených národů v Palestině.

Od roku 1936 pracoval aktivně ve Švédském červeném kříži, nejprve jako člen

jeho republikového výboru, později i jako jeho prezident. V roce 1950 byl zvolen **předsedou Ligy společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce** (dnešní Mezinárodní federace ČK a ČP) a tuto prestižní mezinárodní funkci zastával po dobu devíti let - až do roku 1959. Jeho práce v této funkci měla velký význam, neboť výrazně přispěl k rozšíření zdravotně-sociálních aktivit a humanitárních snah Ligy společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce i jednotlivých národních společností ČK a ČP.

PTALI JSTE SE ...

Otázka: Občas se mi dělají **mžítka před očima**. Zajímalo by mě, co je způsobuje a jak se tento problém dá odstranit?

Zdeňka K., Praha 4

Odpověď: Z otázky není úplně zřejmé, co považujete za mžítka. Může jít o stav, kdy se vám po prudké ráně do hlavy tzv. zatmí před očima a z pozadí vyskočí pár světlých skvrnek. V tom případě se většinou jedná o nervově cévní reakci na bolest, úlek a mírný otřes mozku. Stav trvá jednu až několik vteřin. Citliví jedinci mohou podobné krátkodobé příznaky pozorovat i při psychickém rozrušení.

Druhým případem toho, co většina z nás pozoruje při upřeném pohledu do blízka či do dálky, se říká zákalky, a je to důsledek nerovnoměrné hustoty sklivce a jeho nedokonalého přilnutí k povrchu sítnice. Většinou se jedná o naprosto neškodný jev. Pokud ale těchto zákalek přibývá a zbarvují se dohněda nebo dočervena, měla byste vyhledat očního lékaře. Stejně je to i při dalším druhu mžitek, kterými jsou výpadky části nebo celého zorného pole (dočasné i trvalé). Ty mohou mít podobu černé skvrny nebo záblesků světla. Ve značné části případů signalizují počátek vážného onemocnění, které při pozdní diagnostice může vést až ke ztrátě zraku.

(Využity informace z časopisu Květy)

SLUNEČNÍ VLAK

Jednalo se o zcela zvláštní akci, kterou po řadu let organizovaly rakouské charitativní organizace (včetně Rakouského červeného kříže). Z Vídně byl každoročně vypraven zvláštní vlak, obsazený téměř 500 zdravotně postiženými osobami a jejich nezbytným doprovodem z 10 zemí z celého světa. Tento vlak vždy zamířil do některé z evropských zemí (každý rok do jiného státu).

V roce 1986 projížděl **Sluneční vlak** přes Československo do Německa (tehdejších zemí NDR a NSR). Při své trase měl naplánovanou 1-denní zastávku v Praze. Členové a pracovníci tehdejšího Československého červeného kříže pro cestující v tomto vlaku připravili v Praze

zajímavý program, zahrnující mj. autokarovou prohlídku našeho hlavního města, oběd a kulturní program v tehdejší Paláci kultury (dnešním Kongresovém centru). Vzhledem k tomu, že řada účastníků této akce byla i těžce tělesně postižena (mj. řada vozíčkářů), bylo organizační, technické a personální zajištění bytí jednodenního pobytu cestujících Slunečního vlaku v Praze pro ČČK velmi náročnou záležitostí. Problémem bylo sehnat dostatečný počet autobusů s bezbariérovým přístupem, určité komplikace způsobovala i jazyková bariéra, apod. Přes tyto problémy se však zabezpečení této akce, od níž letos uplynulo právě 20 let, zhostil ČČK s úspěchem.

NOVÉ ČINNOSTI V ČČK

PORADNA SPIRÁLA ČASU OS ČČK NYMBURK

Již pět let probíhá u **OS ČČK Nymburk**, jehož Úřad sídlí v Poděbradech, „osobní asistence“, poskytuje se bezplatně služba postiženým dětem i dospělým ve městě Poděbrady a jeho okolí. Každému, kdo projeví zájem, je přidělen vyškolený osobní asistent, který poskytuje službu dle přání a potřeb klienta.

Ve své poradně „**Spirála času**“ se tento OS ČČK zabývá problémy mladých lidí, jakými jsou např. nezaměstnanost, drogy a v neposlední řadě pomoc v nouzi obyvatelům. V rámci programu této poradny zaměstnává OS ČČK ve spolupráci s Úřadem práce Nymburk sedm zdravotně postižených uchazečů

o zaměstnání, pomáhá u mladistvých odsouzených při jejich odpracovávání alternativních trestů v rámci humanitárních činností OS ČČK. Určitě by rozvíjení takovýchto aktivit bylo prospěšné rozvíjet i v dalších regionech ČR, nemyslíte?

JSI ZÁCHRANÁŘ ČERVENÉHO KŘÍŽE A NEBO JEN ZDRAVOTNÍK TEORETIK?

Tzv. okurkovou sezónu jsme se v Pardubicích rozhodli prožít ve znamení prověřování nejenom teoretických znalostí našich členů, zejména zdravotníků HJ ČČK, ale hlavně nabídnout jim praktické prověření jejich dovedností. Myslíme si totiž, že vyhrávat soutěže v poskytování první pomoci je sice pěkné, ale postavit se jen se základním vybavením před stovky lidí jako zdravotník je věc úplně jiná. Takže jsme chtěli zejména našim mladým zdravotníkům nabídnout možnost zúčastnit se různých služeb, kde by se mohli dostat do styku se skutečnými zraněnými a skutečnými situacemi, nejenom s tzv. modelovkami a minutami pravdy, které známe z kurzů ZI.

Byli jsme trochu zklamaní, že hned v počáteční fázi došlo k „prvnímu sítu“, neboť tzv. skleníkoví neboli pokojoví zdravotníci, jak jim tady říkáme, hned odpadli, protože se asi báli postavit se tváří v tvář realitě. Ti, co vydrželi, poskytovali po celou dobu prázdnin **zdravotnické služby na koupališti Cihelna**. Denně zde po jednom na malé ošetřovně byli záchranáři odkázáni skutečně sami na sebe a jenom na základní zdravotnický materiál. Přišli zde do styku s desítkami drobných poranění a úrazů; je-

nom během července ošetřili rekordních 300 bodnutí vosou, kolem stovky klíšťat, asi stovku drobných odřenin a tržných ranek, taky si v praxi vyzkoušeli řešení kolapsových stavů, zvláště u starších lidí, a ošetřili několik anafylaktických šoků a jeden epileptický záchvat... Ale dostali se i k závažnějším úrazům, jako třeba vymknuté rameno, fraktury nosu, rozsáhlé tržné rány na hlavě, ke kterým bylo nutné přivolat ZZS. V praxi si také mohli vyzkoušet, jak vypadají ve skutečnosti dojezdové časy vozidel ZZS. Často se museli o pacienta postarat třeba 40 minut, a když pak vozidlo skutečně dorazilo, často jenom s řidičem sanitářem.

Další možnost prověřit si své dovednosti mohli od 3. do 6. srpna 2006 na Pardubickém závodistišti, kde se konalo **Mistrovství Evropy mladých jezdců do 21 let ve všestranných dovednostech**. I při této akci se musí každý záchranář spolehnout jenom sám na sebe, protože zodpovídá vždy za určitý počet překážek, u kterých stojí sám pouze se svou záchranářskou ledvinou. Zde kromě zdravotnických dovedností bylo často nutné prolouskat si svoje znalosti angličtiny, případně němčiny, protože někteří zranění česky opravdu nemluví. Tady se ukázalo, že v řadě případů máme ještě značné rezervy, ale jako celek, tj. **OS ČČK Pardubice**, jsme byli docela úspěšní. Osobně se domnívám, že právě takovéto akce mohou pomoci prosazovat dobré jméno celého Červeného kříže a taky přitáhnout do svých řad lidí, kteří se *chtějí i na dobrovolnické línii stát skutečnými profíky. A o to by nám, skutečným červenokřížákům, mělo jít všem.*

Mgr. Vladimíra Hanáková,
předsedkyně OVR ČČK Pardubice

ČČK NA MEMORIÁLU ZÁCHRANÁŘŮ Z MANHATTANU

Sbor dobrovolných hasičů Růžodol 1 pořádal 16. září 2006 **Memoriál záchranářů z Manhattanu**. Na tuto akci byli pozváni jak profesionálové z řad hasičů, policistů, záchranářů, tak i dobrovolné složky z oblastních spolků ČČK.

Humanitární jednotka OS ČČK Trutnov se rozhodla svojí účastí podpořit tuto akci a na počest záchranářů splnit v tomto klání úkoly, které jim budou na místě konání zadány.

Dne 16. září 2006 bylo chmurné ráno, ale přesto se dva členové jednotky, **Zdenek Říha** a **Renata Pilná**, vydali na cestu do Liberce, na počest záchranářů, kteří zahynuli na Manhattanu při poskytování pomoci po teroristickém útoku. Byli připraveni na to, aby se vypořádali s nástrahami, které jim pořadatelé připravili.

Na místo určení jsme dojeli v 7,30 hod., následovala prezenze a pokyny k soutěži. Pro záchranáře-zdravotníky zněl úkol: *Vzít nosítka,*

zdravotní brašnu vážící 12 kg, vyběhnout do 17. patra, přemístit raněného na nosítkách o 20 metrů a provést resuscitaci. Řeknete si, jak snadné, ale opak je pravdou. Naše hlídka se dala do boje a úkol odvedla na výbornou. Přesto, že byli dost vyčerpaní, byli velice spokojeni se svým výsledkem. Jejich sebevědomí pozvedlo, že jejich výsledky byly na úrovni profesionálních záchranářů. Byl to velice hezký strávený den plný dojmů a nových zkušeností.

Nemohu si nakonec odpustit, abych se ještě zmínila o Zdenku Říhovi. Na místě mu bylo poděkováno za to, že v jeho 50 letech byl nejstarším účastníkem a i tak podal perfektní výkon. Já sama jsem též členkou Humanitární jednotky ČČK, byla jsem s nimi jako náhradník a doprovod a snažila jsem se zdokumentovat akci. Jsem velice ráda, že mohu průběh akce přenést na ty, kteří tam nebyli, i když dobré pocíty zůstanou jen zúčastněným.

Irena Říhová,
členka HJ ČČK Trutnov

PODĚKOVÁNÍ Z DUŠEJOVA

Český červený kříž pomáhá ze svého Fondu humanity mnoha potřebným osobám. Zdaleka ne vždycky se mu za tuto pomoc dostane poděkování. Někdy se nám zdá, jako by mezi lidmi mizela obyčejná lidská slušnost. Tentokrát ale poděkování přišlo a rádi je zveřejňujeme:

„*Jménem rodičů Sojkových i jménem našim Vám děkujeme za poskytnutí finanční částky ve výši 20.000,- Kč, která byla použita na vybudování šikmé schodiškové plošiny pro tělesně postižené děti v rámci programu integrace zdravotně a tělesně postižených dětí do základní školy. Plošina byla uvedena do provozu a slouží svému účelu.*“

Děkujeme Vám za pomoc, vstřícnost a přístup k realizaci našeho záměru.

S přáním příjemného dne

Mgr. Luděk Hypš, ředitel
Základní školy a Mateřské školy Dušejov“

„Pane doktore, můžete mi dát něco, abych nespal?“ - „Ale proč? Co by jiní dali za to, aby mohli spát?“ - „No jo, ale mě včera večer vykradli, a já nic neslyšel!“

MEZINÁRODNÍ FEDERACE SPOLEČNOSTÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE A ČERVENÉHO PŮLMĚSÍCE

Již v úvodním díle tohoto seriálu jsme zmínili, že **Mezinárodní federace společností ČK a ČP** je historicky poslední vzniklou složkou Hnutí. Založena byla z iniciativy předsedy Válečného výboru Amerického ČK po skončení 1. světové války **Henry Pomeroy Davisona** v roce **1919** pod názvem *Liga společností ČK*, jakožto **sdužení národních společností Mezinárodního hnutí ČK a ČP** sídlící nejprve v Ženevě, pak v Paříži (1922 - 1939) a od roku 1939 až dosud opět v **Ženevě**. Kromě sídla svého Sekretariátu změnila také několikrát svůj název - do r. 1986 se nazývala *Ligou společností ČK*, v r. 1986 jej - v souvislosti se změnou Stanov Hnutí - doplnila o slova *Červeného půlměsíce*, aby v r. 1991 přijala (snad definitivní) název *Mezinárodní federace společností ČK a ČP*, který se měnit nebude, ačkoli jedním z jejich **185** členů je i Společnost Davidovy hvězdy.

Jaké byly důvody vzniku *Federace*? Během 1. světové války značně narostla kapacita Národních společností a na mezinárodní scéně se z iniciativy prezidenta USA Woodrowa Wilsona vytváří **Společnost národů** (po 2. světové válce dnešní Organizace spojených národů), první organizace tohoto druhu v lidské historii, která si do vínku dala snahu o vzájemnou pomoc, porozumění a mír mezi národy světa. Tyto dvě skutečnosti spolu s tím, že tehdy jediná mezinárodní působící složka Červeného kříže - totiž **MV ČK** - zaměřuje své úkoly ve vztahu k národním společnostem především na dobu válečnou, přičemž právě nastala **dobu mírová čelila obrovským výzvám**: připomeňme jen pandemii španělské chřipky, tyfovou epidemii v Polsku, hladomor v Rusku a ubohý stav státní zdravotní politiky v poválečném světě, vedly právě ke vzniku jistého analoga ke Společnosti národů.

Na zdravotnické konferenci ve francouzském Cannes v dubnu 1919, která se zabývala mj. důsledky světové války na zdravotní stav obyvatel a organizaci zdravotní politiky, spatřil světlo světa návrh předložený Davisonem a podporovaný národními společnostmi vítězů světové války (Francie, Velké Británie, Itálie a Japonska). Návrh na vytvoření mezinárodní organizace sdružující národní společnosti zde byl odbornými kruhy pozitivně přijat a tak byla dne **5. května 1919** v Paříži Liga založena. Pro zajímavost uvedme, že vztah mezi Společností národů a Ligou ČK se promítl i do *Paktu Společnosti národů*, jehož čl. 25 hovoří o podpoře členských států vzniku a působení národních společností ČK a vzájemné spolupráci na *poli upevňování zdraví, prevencí nemocí a mírnění utrpení na celém světě*.

Stejně jako tehdy Liga i dnešní Federace je především mezinárodně působící složkou Hnutí ČK a ČP - **koordinuje a podporuje mírové programy** všech 185 národních společností, včetně programů zaměřených na **mladé lidi**, podporuje **vznik a rozvoj národních společností**, prosazuje **základní humanitární principy**, dostupnost **zdravotní péče** a především odpovídá za **koordinaci pomoci Hnutí** jako celku poskytovanou **v oblastech zasažených přírodními katastrofami, epidemiemi, hladomory**, a to včetně připravenosti národních společností na tyto katastrofy. Na základě **dohody s OSN** je pověřena celosvětově poskytováním **pomoci lidem bez přístřeší z míst přírodních katastrof**. Její poslání je tedy stejné jako Mezinárodního výboru - totiž v duchu 7 Základních principů **předcházet a zmírňovat lidské utrpení**. Vzájemně se **doplňují** - MV ČK „odpovídá“ za území stížená válkou či politickými nepokoji, MF ČK a ČP za ta „ostatní“. Ročně tak Federace poskytne pomoc více než **230 milionům** obětí ve všech kontinentech. Od svého vzniku organizovala pomoc při neuvěřitelném počtu **1.700** velkých přírodních neštěstí - od tajfunů, povodní,

zemětřesení, přes socioekonomické problémy, hladomory až po epidemie. Podobně jako MV ČK i ona disponuje **sítí delegátů** (stálé delegatury jsou v asi 60 zemích), kteří mohou přímo v terénu zjistit skutečnou potřebu pomoci a zaručit tak vysokou **hospodárnost a účelnost** mezinárodně vynaložených prostředků, předcházet tak duplicitám či naopak nedostatku určitých komodit i zbytečnému transportu běžného materiálu napříč zeměkouli, jak jsme toho bohužel mnohdy svědky u jiných humanitárních organizací bez potřebné mezinárodní sítě.

Nejvyšším orgánem Mezinárodní federace je **Valné shromáždění MF ČK a ČP** tvořené zástupci všech členských národních společností zasedající jednou za dva roky. Pro naši zemi je důležité, že jedno ze zasedání Valného shromáždění (tehdy pod názvem *Rada guvernérů Ligy společností ČK*) proběhlo v r. 1961 v Praze a na návrh ČSČK přijalo druhé z hesel Hnutí - totiž **Humanitou k míru - Per humanitatem ad pacem**.

Kromě agendy činnosti Federace a jejího rozpočtu toto shromáždění jednou za 4 roky volí **Výkonnou radu** a nejvyššího představitele Federace - **prezidenta MF ČK a ČP**. V čele Sekretariátu MF ČK a ČP stojí **generální sekretář** jmenovaný Valným shromážděním na návrh Výkonné rady.

RNDr. Marek Jukl, Ph. D., prezident ČČK

FALEŠNÉ MÝTY V PRVNÍ POMOCI

DÍL VI. - MÝTUS O ZLOMENINÁCH

Zlomeniny jsou častá poranění s nimiž se zdravotníci ČČK v rámci první pomoci nezdírká setkávají. Mohou být zavřené či otevřené, izolované či sdružené, banální či život ohrožující. Jejich projevům obvykle dominuje bolest, omezení hybnosti nebo naopak hybnost patologická. Zejména zlomeniny končetin jsou často spojeny se změnou jejich tvaru či délky (zkrácení). „Diagnóza“ je většinou jasná „na první pohled“ v případě zlomenin středních částí (diafýz) dlouhých kostí a naopak komplikovaná u zlomenin v oblasti kloubů, páteře nebo lebky. Nelze opomenout, že kosti jsou dobře prokrvené tkáně, proto jejich poškození vždy vede ke krvácení. Krevní ztráty se pohybují od desítek až stovek mililitrů při zlomeninách předloktí až po litry krve u fraktur stehenní kosti či pánve.

Dnešní mýtus praví, že zlomeniny je třeba vždy ošetřit, fixovat, otevřeně sterilně obložit, atd. Tento mýtus však nebere v potaz, že v naprosté většině případů, je dojezdový čas záchranné služby kolem 10 minut. Každá sebelepe mírněná a provedená manipulace se zlomeninou je pro poraněného velmi bolestivá, dočasně zvyšuje krvácení, přispívá k rozvoji komplikací a potenciálně prohlubuje šok. Je proto vždy nutné zvážit přínos konkrétního postupu a riziko pro zraněného. I

sebelepešší improvizovaná fixace dolní končetiny bude po příjezdu ZZS odstraněna, samozřejmě za cenu další manipulace, bolesti, krvácení, atd. Zmíňme i frustraci záchránce v okamžiku, kdy jeho pracně provedené ošetření je během několika vteřin zlikvidováno jako neúčinné.

Pakliže se tedy nacházíme v dsahu ZZS, přistupujme k ošetřování zlomenin zdrženlivě. Pouze pokud zranění působí nesnesitelnou bolest, můžeme se pokusit končetinu za tahu v její dlouhé ose nenásilně převést do normálního postavení. Jestliže předpokládáme delší dobu do příjezdu pomoci, je možné se pokusit o šetrné improvizované znehybnění dle obvyklých pravidel. Zbývá dodat, že pro postiženého se závažnou zlomeninou bude vždy výhodnější odborný transport přímo z místa úrazu než jakékoliv improvizované přenášení.

Dnešní díl tohoto seriálu je poslední. Pokud byl pro vaši práci pro ČČK alespoň malým přínosem, splnil beze zbytku svůj účel. *Josef Škola*

VÍTE, ŽE ...

HLASIVKY

- lidské hlasivky jsou dlouhé v průměru 2 cm
- na pohybech v oblasti hrtanu se podílí celkem 18 svalů
- hlasivky kmitají značně rychle - dle rozsahu

lidského hlasu od basového E do sopránového e3 mají frekvenci od 81 do 1.034 kmitů

- delší hlasivky mají spíše lidé s hlasem hlubším a kratší ti s hlasem vyšším. Nemusí to však být vždy pravda - nejdelší hlasivky byly naměřeny u barytonů (až 2,7 cm)
- uzlíčky na hlasívkách vznikají v místě, kde hlasivky - především přetížené - kmitají nejvíce
- hlasivky samozřejmě nejvíce trpí kouřením a pobytem v prašném nebo zakouřeném prostředí.

RADA PRO VÁS ...

ZÁSADY SPRÁVNÉHO PROVOZU LEDNIČKY

- ledničky jsou konstruovány tak, aby se kompresor zapnul hned, když mu termostat oznámí, že teplota v chlazeném prostoru stoupla nad nastavenou teplotu. Jak často se bude termostat zapínat, záleží samozřejmě i na vás.
- dveře u ledničky a mrazáku otvírejte, jen když je to opravdu nutné
- termostatem nastavujte vnitřní teplotu podle obsahu ledničky. Pamatujte si, že snížení teploty v ledničce o 2 stupně Celsia znamená zvýšení spotřeby elektrické energie asi o 15 %
- mezi jednotlivými uloženými potravinami nechávejte místo na cirkulaci vzduchu
- pokud lednička nemá automatické odstraňování vnitřní námrazy, odstraňujte ji v pravidelných intervalech. Námraza o síle 3 mm může znamenat zvýšení spotřeby energie až o 75 %
- pokud je těsnění na venkovních dveřích poškozené, vyměňte ho. Investice do nového těsnění se vám vrátí již za 2 měsíce.

Lékař: „Moji pacienti si nikdy nemohou stěžovat, že bych je špatně léčil“. Pacient: „To věřím, ale co pozůstali?“

Ve **Žďáru nad Sázavou** bylo dějištěm ukázek první pomoci náměstí Republiky. Přihlíželo jim více než **450** diváků, kteří si mohli vyzkoušet kardiopulmonální resuscitaci, obvazovou techniku i praktické poskytování první pomoci.

OS ČČK Cheb uspořádal Světový den první pomoci 2006 ve dvou městech - v Chebu v areálu Krajině výstavy Bez hranic a v Sokolově při Hornické pouti. Klasický program ukázek poskytování první pomoci shlédlo v obou městech více než **500** diváků.

V **Opavě** se letošní Světový den první pomoci konal na Horním náměstí před Magistrátem Opavy. Zúčastnilo se jej **450** dětí i dospělých. Specialitou bylo kreslení dětí s tematikou ČČK. Na akci spolupracovala Mládež ČČK, ZZS i hasiči.

V **Klatovech** na atletickém stadionu Míru spolupracoval s pořadajícím OS ČČK na Světovém dnu první pomoci 2006 Dům dětí a mládeže a Svaz zdravotně postižených. Ukázkám poskytování první pomoci přihlíželo na **250** spokojených diváků.

„SVĚTOVÍ“ PARDUBÁCI

Světový den první pomoci jsme v Pardubicích oslavili přesně v den, kdy se slaví na světě, tj. přesně druhou sobotu v měsíci září. Neuspořádali jsme možná tak monstrózní akci jako Pražáci, ale naším cílem bylo orientovat se na region, ve kterém nově sídlí náš Oblastní spolek ČČK. K tomu jsme využili vzorek celé naší členské základny.

Na náměstíčko u nákupního centra jsme rozmístili 2 stany a pod ně různé atrakce. Sestřička z kardiocentra pardubické nemocnice a naše členka **Monika Jelínková** měřila všem přichozícím tlak a s milým úsměvem na tváři připojila vždy několik rad, jak se udržovat v kondici. Předseda Seniorcentra a MS ČČK Svitkov **Bořivoj Štěpánek** připravil výstavku zajímavých odznaků ČČK, a to nejen pro pamětníky z řad členů ČČK. Zejména mezi mužskými návštěvníky byl o tuto atrakci nemalý zájem. Další členové OVR ČČK vytvořili velmi pěkné skládky a puzzle s tematikou první pomoci; tyto pak se těšily velké oblibě nejmenších návštěvníků, a nejenom těch. I leckterý tatínek jako doprovod svých malých ratoletů se s radostí připojil ke skládání. Odměnou za úspěšně zvládnutí úkolu byly pro malé návštěvníky nejenom sladkosti, ale nechali jsme zhotovit celou řadu upomínkových předmětů s logem pardubického Červeného kříže.

Naši mladí zdravotníci po celé dopoledne předváděli přichozícím resuscitace na všech modelech. Naše maskérka **Eva Moravcová** zase přichozícím ukazovala, jak se provádí realistické znázornění poranění a na požádání jej pak zhotovovala návštěvníkům, takže desítky z nich si pak domů odnášely z naší akce nejenom spoustu dojmů, ale i zážitky spojené s pocitem být zraněným a ošetřovaným figurantem. Zájem byl i o ukázkou práce s AED. Přichozí mohli srovnat práci s tím-

to přístrojem se skutečným defibrilátorem, který jim ukazoval primář ZZS Pardubického kraje **MUDr. Dušan Líbiak**. Hasiči přijeli na naši akci s nově vybaveným vozidlem a velmi ochotně je každému ukazovali.

Funkcionáři OVR prezentovali práci OS ČČK - k tomu hojně posloužily pro tuto příležitost zhotovené panely. Velmi pěkně se do dálky vyjímaly nové uniformy Červeného kříže a taky naše bílé stany. Jako velmi dobré hodnotíme také to, že jsme zapojili i členy technického družstva Humanitární jednotky ČČK, kteří se postarali o dobrou zábavu kolemjdoucích. Na tuto akci jsme přizvali členy našich MS ČČK s celými rodinami, takže velmi zábavně působili zejména kolem pobíhající naši tvorečkové, kteří se nebáli přiblížit k modelům ani ke krvácející ráně.

Akce se zúčastnila reportérka Českého rozhlasu Pardubice a výsledkem byla velmi pěkná reportáž. Také fotografka z Pardubických novin byla upřímně zaskočena realisticky vypadajícím poraněním. Opodál stojící stánkový prodejci nám jen zpovzdálí záviděli ty davy lidí. Velkému zájmu se těšila kontrola autolékárniček, kterou jsme na místě prováděli. Myslím, že tato akce patří k velmi úspěšným a že se nám podařilo před veřejností obstát a rozšířit dobré jméno Červeného kříže na místní úrovni. *Mgr. Vladimíra Hanáková, předsedkyně OVR ČČK Pardubice*

PRVNÍ POMOC S VOLEJBALEM VE SVITAVÁCH

Oslava Světového dne první pomoci proběhla kromě 7. září 2006 u sídla OS ČČK na Nerudově ulici také o dva dny později ve sportovní hale Na Střelnici ve Svitavách u příležitosti utkání ve volejbale kvalifikace Mistrovství Evropy 2007 mezi Českou republikou a Německem.

Probíhalo opět měření tlaku, poskytování informací o první pomoci a informace o historii Mezinárodního ČČK a Českého červeného kříže. Zájemcům byly předávány letáčky se správným obsahem moto a autolékárniček. Současně také probíhal nábor nových BDK formou svítících přívěsků a letáčků, kde bylo uvedeno telefonní číslo na Transfúzní oddělení Nemocnice ve Svitavách.

SVĚTOVÝ DEN PRVNÍ POMOCI V PLZNI

7. ročník Světového dne první pomoci se konal na Anglickém nábřeží na prostranství před Komerční bankou. Od 10 hodin na 7 stanovištích byly předváděny ukázky poskytování první pomoci. Do akce bylo zapojeno 17 členů ČČK, kteří ke svým úkolům přistupovali s největší zodpovědností a profesionalitou - patří jim za to velká pochvala.

Na prvním stanovišti byly přistaveny dva sanitní záchranné vozy, které byly určeny k prohlídce. Na dalších stanovištích byl předváděn automatický externí defibrilátor, práce s vakuovými dlahami, byla namaskována poranění a předváděny ukázky jejich ošetření; nebylo zapomenuto ani na kardiopulmonální resuscitaci a šátkovou obvazovou techniku. Kdo měl zájem, mohl si nechat změřit krevní tlak. O této akci byli průběžně informováni občané v plzeňském rozhlasovém vysílání a v Plzeňském deníku. Světový den první pomoci se vydařil, byl přehlídkou jedné z úspěšných aktivit Červeného kříže. *Božena Jilková, ředitelka Úřadu OS ČČK Plzeň-město*

Lékař říká oběznímu pacientovi: „Chcete-li zhubnout, musíte hodně cvičit a běhat. Předepíši vám spolehlivé projímadlo“.

PŘIPOMÍNÁME SI V ČERVENÉM KŘÍŽI

85. VÝROČÍ VYDÁNÍ PRVNÍHO ZÁKONA O ČERVENÉM KŘÍŽI U NÁS

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na zákoně „Ochrana znaku a názvu Červeného kříže“ dne **19. prosince 1921**, tedy právě před 85 lety.

Zákon nabyl účinnosti dnem 31. ledna 1922 a jeho provedením byl pověřen ministr vnitra, ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry. Pod zákonem jsou podpisy tehdejších ústavních činitelů - prezidenta republiky T. G. Masaryka, předsedy vlády Dr. Edvar-

da Beneše, ministra vnitra Jana Černého a ministra zdravotnictví Dr. Bohuslava Vrbenského.

Pro nás je dnes jistě zajímavé, že v pouhých 7 paragrafech tohoto zákona bylo jasně stanoveno, že kdokoli neoprávněně použije „v životě veřejném nebo obchodním znaku Červeného kříže na bílém poli nebo slov Červený kříž nebo Ženevský kříž“, bude potrestán pokutou do 10.000,- Kč nebo vězením (uzamčením) do 1 měsíce (při přítěžujících okolnostech oběma tresty součas-

ně). V době války se tyto tresty zvyšovaly na vězení do 6 měsíců a pokuta na 20.000,- Kč. Důležité také bylo, že pokuty plynuly ve prospěch Společnosti ČSČK a taktéž předměty nezákonně označené byly zabaveny a dány k dispozici Společnosti ČSČK.

Je vidět, že demokratická první republika se s těmi, kdo zneužívali znak a jméno Červeného kříže, nijak nepárala a i touto formou podporovala prospěšnou činnost ČSČK.

JAK SE DŘÍVE LÉČILO

UMĚLÉ HNISÁNÍ

Vyvolání umělého hnisání patřilo k nejdrastičtějším léčebným metodám regulace tělesných šťáv. Používala se k tomu tzv. „**žilnovka**“, což byl provázek spletený z vlasů nebo z bavlny, která se zaváděla do kanálku vyvrtného pod ohybem kůže na šíji. Tekutý hnis, který odtud po dlouhé týdny či měsíce vykapával, měl z hlavy odvádět chorobné látky. Jednalo se nejen o bolestivou, ale i velmi nepříjemnou léčebnou metodu.

Někteří lékaři se domnívali, že mohou podobného účinku dosáhnout i pomocí tzv. **fontanel** (z latinského slova fons = pramen), tj. uměle vytvořených hnisajících snětivých vředů. Za tím účelem se na těle pořídily rány pomocí rozžhaveného železa. Do nich se vetřely žíravé látky, aby se tak docílilo kýženého hnisání, které podle těchto představ mělo mít hojivé účinky.

SDĚLENÍ ČTENÁŘŮM NOVIN ČK

Přiblížil se opět konec roku a proto v tomto čísle Novin Červeného kříže nacházíte již tradičně složenku na **předplatné na rok 2007**. Ani tentokrát jsme cenu pro příští rok nezvýšili (zůstává **10,- Kč** za 1 číslo), takže **roční předplatné Novin ČK na rok 2007** bude činit **60,- Kč**.

Úhradu předplatného je možné provést příloženou složenkou (s uvážením předepsaného variabilního symbolu) nebo v hotovosti v pokladně Úřadu ČČK v Praze (Thunovská 18, Praha 1) nebo převodem z běžného účtu (**v tomto případě je nutné redakci sdělit jméno, příjmení a adresu předplatitele**), neboť tyto údaje bankovní výpis neobsahuje.

S předplatným Novin ČK na rok 2007 neváhejte, připravujeme pro Vás v příštím roce opět nová překvapení.

Při této příležitosti děkujeme všem našim čtenářům, našim věrným dopisovatelům a také všem dárcům za finanční příspěvek na vydávání Novin Červeného kříže.
Redakce Novin ČK

POŠTOVNÍ ZNÁMKY PODLE ABECEDY

V našem seriálu jsme podle abecedy dospěli již k písmenu **F**. Výběr zemí i poštovních známek byl veliký, ale vybrali jsme tentokrát dvě poměrně exotické země - Faerské ostrovy a Fidži.

Na poštovní známce z **Faerských ostrovů**, vydané k 75. výročí působení ČK na těchto ostrovech (1926 - 2001), naleznete atlety, kteří mají startovní čísla se znakem Červeného kříže. Poštovní známka z **Fidži** byla vydána u příležitosti 125. výročí vzniku Mezinárodního hnutí ČK a ČP a je věnována tematice dárcovství krve.

OCENĚNÍ DÁRCŮ KRVE V PELHŘIMOVĚ

Dne 25. října 2006 uspořádal **OS ČČK Pelhřimov** slavnostní předání **28** zlatých Medailí MUDr. Jana Janského a **4** Zlatých křížů 3. třídy bezpříspěvkovým dárcům krve.

V úvodním slovu starosta města Pelhřimova **Leopold Bambula** poděkoval dárcům za dar nejcennější, připomněl důležitost prof. Jana Janského, objevitele čtvrté krevní skupiny. Zároveň využil příležitost a poděkoval **OS ČČK**: „... za zaslouženou a mnohými nedocenenou činnost nejen v oblasti dárcovství krve“. Stalo se již tradicí, že starosta předává spolu s medailemi i dárek Města Pelhřimova občanům města.

Mezi dárci, kteří převzali Zlatý kříž 3. třídy byl i **Ing. Josef Veverka** z Pelhřimova, který vzpomíná: „*Nastoupil jsem na vysokou školu v Praze a téměř ihned mě oslovili agenti Červeného kříže a nabízelí přivýdělek dvě stovky za jeden odběr krve. A tyto korunky se hodily. Celkem se jednalo asi o patnáct návštěv transfúzní stanice*“. Podmínkou pro získání Zlatého kříže je ale bezplatné dárcovství a cesta k němu se vryla dárci do paměti. Datum se vepsalo do historie černým písmem: „*Bylo to 21. srpna roku 1968. V té době jsem absolvoval základní vojenskou službu. Vypadalo to, že vypukne válka, proto přijeli zdravotníci získávat krev, dokud byla možná. Samozřejmě, že nakonec potřeba nebyla, všechno dopadlo úplně jinak. A od té doby krev daruji bezplatně*“. Pan Veverka dává krev i 4x do roka, plánuje dosáhnout počtu 100 odběrů. Dárcovství se dnes věnují i jeho dvě dcery. Nejen jemu, ale všem bezpříspěvkovým dárcům krve děkujeme a přejeme pevně zdraví.
Eva Štěpánová, Úřad OS ČČK Pelhřimov

VÝZNAMNÉ DNY A VÝROČÍ ČK V ROCE 2007

A. Významné dny:

- 7. 4. - Světový den zdraví
- 8. 5. - Světový den Červeného kříže
- 14. 6. - Světový den dárců krve
- 8. 9. - Světový den první pomoci

B. Výročí Červeného kříže:

- 145. výročí vydání knihy Henri Dunanta „Vzpomínka na Solferino“ (8. 11. 1862)
- 100. výročí doplnění Haagské úmluvy (18. 10. 1907)
- 90. výročí udělení Nobelovy ceny za mír MV ČK (1917)
- 55. výročí časopisu Zdraví (1952)
- 55. a 15. výročí přijetí Zákonů o ČSČK (1952 a 1992)
- 30. výročí přijetí dvou Dodatkových protokolů k Ženevským úmluvám (1977)
- výročí narození a úmrtí významných osobností ČK: Henri Guillaume Dufour (220. výročí narození - 1787), Henry P. Davison (140. výročí narození - 1867 a 85. výročí úmrtí - 1922).

ČČK NA VELETRHU HOSPIMEDICA V BRNĚ

Ve dnech 24. - 27. října 2006 se Český červený kříž zúčastnil vlastním propagačním stánkem na Mezinárodním veletrhu zdravotnické techniky, rehabilitace a zdraví **HOSPIMedica** na Výstavišti v Brně. Stánek připravil a služby v něm zabezpečil velmi úspěšně aktivní **OS ČČK Brno-město**.

Návštěvníci se v něm mohli setkat s nástěnnými plakáty vypovídajícími jak o činnosti ČČK v Brně, tak v celé ČR, mohli si zakoupit příručky a učebnice Českého červeného kříže i shlédnout videokazetu „Neodkladná resuscitace“. Přítomní pracovníci, členové a dobrovolníci ČČK i Vodní záchranné služby ČČK ochotně poskytovali informace a zodpovídali dotazy. Jednalo se o zdařilou propagační činnost naší organizace a za ni patří **OS ČČK Brno-město** velké poděkování.

„To jsem se dočkal,“ stěžuje si otec synoví-lékaři. „Že se nestyďš, dal jsem tě vyštudovat, co mě to stálo peněz, a teď mi zakazuješ kouření a pití“.

OSOBNOSTI SPOJENÉ S ČERVENÝM KŘÍŽEM

RUDOLF TĚSNOHLÍDEK (7. 6. 1882 - 12. 1. 1928)

Pozdější známý český novinář, básník a spisovatel se narodil v Čáslavi, gymnázium vystudoval v Hradci Králové. Poté začal studovat na Filosofické fakultě UK v Praze, ale studia nedokončil. Sblížil se však na nich s anarchistickou skupinou kolem básníka S. K. Neumanna. Brzy se oženil, avšak jeho žena Kája tragicky umírá během jejich svatební cesty v Norsku.

V roce 1906 odešel do Brna, kde se stal uznávaným členem redakce Lidových novin. Pro ně vedl soudní rubriku, ale působil třeba také jako jejich dopisovatel v Srbsku a Albánii za války s Tureckem. Jako spisovatel se proslavil především napsáním lyrické pohádky „Liška Bystrouška“, podle níž napsal Leoš Janáček svou slavnou stejnojmennou operu. V roce 1928 ukončil svůj život sebevraždou - zastřelil se.

K jeho spojení s Červeným křížem se váže dojemná příhoda. V roce 1919 našel v předvečer Štědrého dne při procházce s přítelem v bílovických lesích nedaleko Brna odložené nemluvně Lidušku. Rozhodl se usilovat o zřízení ústavu pro opuštěné děti. Finanční prostředky navrhl sbírat pod **Vánočním stromem Červeného kříže** (první byl na Náměstí Svobody v Brně postaven v roce 1925). O čtyři roky později je již z jejich výtěžku postaven a slavnostně otevřen Dětský domov Dagmar v Brně (fungující dodnes). Také Vánoční stromy Červeného kříže od té doby fungují každoročně již více než 80 let.

VYZNAMENÁNÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE

SLOVENSKÁ VYZNAMENÁNÍ - 3. část

Slovenský červený kříž uděloval svým členům odznaky za obětavou a úspěšnou práci, které byly vázány i na počet odsloužených let.

Odznaky byly zhotovené s červeným, modrým nebo černým smaltem - na rozlišení služeb. Uprostřed byla umístěna orlice, která drží v drápech symbol

červeného kříže. Kromě toho byly udělovány i služební odznaky Slovenského červeného kříže. Odznaky se připevňovaly sklopnou jehlicí, která byla umístěna na zadní straně. Všechny odznaky byly číslované.

Záslužné odznaky se dělily na 5 skupin:

- Po 20-leté úspěšné službě (červený smalt)
- Po 10-leté úspěšné službě (červený smalt)
- Po 5-leté úspěšné službě (červený smalt)
- Po 20-leté vzorné službě (černý smalt)
- Po 10-leté vzorné službě (modrý smalt)

umístěna orlice, která drží v drápech symbol

JANA DRBOHLAVOVÁ A ČERVENÝ KŘÍŽ (dokončení rozhovoru z 1. strany)

Redakce Novin ČK: „Na svém kontě máte úctyhodnou řadu filmových rolí, přesto si Vás lidé dodnes nejvíce připomínají se zubatou učitelkou z „Dívky na koštěti“. Neštve Vás to už někdy?“

Jana Drbohlavová: „Tato role mi přinesla takovou zvláštní slávu... To, že jsem se ve filmu líbila, je pro mne určitě příjemné, ale na druhou stranu jsem hrála hezčí věci.“ (Smích)

Redakce Novin ČK: „Během Vaší kariéry jste si vyzkoušela i různé žánry. Překvapilo mne, že jste vystupovala i v Hudebním divadle v Nuslích. Promiňte mi otázku - znamená to, že jste tady i zpívala?“

Jana Drbohlavová: „Bylo to prakticky hned po škole. Jednoho dne jsme s partou z ročníku kráčeli Nuslemi a objevili na divadle oznámení, že vypisují konkurz do operety, a tak jsme na něj jednoduše šli... Tam mně řekli: „Preskoč lavičku a zazpívej“, no a vidíte, to mně potom přineslo jednu z mých nejkrásnějších rolí - „Sladkou Irmu“. Ráda na ni vzpomínám už jen z toho důvodu, že jsem se tam setkala s fantastickým partnerem Jirkou Císlerem, režisérem Hudečkem a dirigentem Milivojem Uzelacem. Milivoj měl ostatně na svědomí moje zpívání a hodně mně s ním i pomohl. Vezměte si, že mně bylo jednadvacet a jak je známo - mládí je přeci jenom drzejší...“ (Smích)

Redakce Novin ČK: „V současné době mimo jiné vystupujete v Rokoku, které nedávno uvedlo inscenaci „Návod na přežití“. S Květou Fialovou zde tvoříte dvojici stárnoucích a nemocných žen, které se perou se svým osudem. Jak se Vám s Květou vůbec hraje?“

Jana Drbohlavová: „S Květou se léta známe, hrajeme, přátelíme... Je to člověk se srdcem na pravém místě a tak ráda říkám, že s Květou se mi hraje vždycky dobře.“

Redakce Novin ČK: „Obě vaše role jsou ve všech směrech velmi náročné. Zvažovala jste nabízenou roli a nebo jste ji naopak přijala spontánně?“

Jana Drbohlavová: „Bylo to skutečně spontánní rozhodnutí. Je to nádherná role. Kromě toho jsem si uvědomila, že se pomalu dostávám do věku, kdy se mohu s podobnými problémy setkat i já...“

Redakce Novin ČK: „Návod na přežití“ je o stáří, nemocích, ale i tolik potřebném humoru a nadsázce. Dovedete jako žena a herečka vůbec stárnout?“

Jana Drbohlavová: „Stárnutí je přirozenou součástí života a tak se také musí brát. Je to snad jediná spravedlnost na tomto světě. Nic s ním nenaděláme... Jak říká Květa Fialová: „Stáří a choroby teď už musíme jen vítat...“ (Smích)

Redakce Novin ČK: „Rád přiznávám, že vypadáte skvěle. Děláte něco pro udržení svojí kondice a jak relaxujete?“

Jana Drbohlavová: „Jezdím na rotopedu! Vlastním ho nějakých deset let a najela jsem na něm sto dvacet šest kilometrů... (Smích) Ale teď vážně - mám ráda přírodu a procházky se svou trpasličí jezevčicí. Byla bych však neupřímná, kdybych nepříznala, že tou největší relaxací pro mě zůstává práce včetně té v rozhlase a dabingu...“

Redakce Novin ČK: „Zmínila jste práci v dabingu. Můžete uvést některou roli, kterou jste nadabovala?“

Jana Drbohlavová: „Těch rolí, které jsem za svou kariéru nadabovala, je strašná spousta. V poslední době jsem ráda dělala například Maggie Smith alias profesorku McGonagallovou v Harry Potterovi... Zcela nedávno mě velmi potěšila i nabídka jedné z produkci, která přišla s filmem Univerzální uklízečka, ve kterém jsem nadabovala stejnou herečku“.

Redakce Novin ČK: „Blíží se konec roku a s ním i Vánoce. Jste „vánoční typ“ člověka?“

Jana Drbohlavová: „Vůbec ne! Vadí mně, že s výzdobou obchodů a s přípravami na ně začínáme pomalu už v srpnu. A jestli máte na mysli, zda jsem příkladná hospodyně, co uklízí a pečce cukroví, to také ne... To však v žádném případě neznamená, že Vánoce nemusím. Jako každý zajdu do kostela a na Štědrý den pojídám rybí polévku a kapra a druhý den navíc pečce kačenu... A zmiňované cukroví...!? O to se našťestí pokaždé postarají moje kamarádky, a tak ani o ně nikdy nepříjdu... (Smích).“

Text: Otto Lokaj

Foto: titulní strana z archivu umělkyně a archiv MDP (přetisk povolen)

ZPRAVODAJ

... z Mládeže ČČK

PŘÍLOHA NOVIN ČERVENÉHO KŘÍŽE č. 6/2006

LEADERSHIP V BRNĚ

Na konci června se v malém penzionu v Brně uskutečnil mezinárodní seminář „Leadership training course“, který trval šest dní. Jeho účastníky byli členové Mládeže z České republiky, Slovenska, Polska a Dánska. Cíle tohoto semináře byly: podpořit spolupráci lídrů různých národních společností, zlepšit znalosti o vedení a motivaci lidí a přispět k výměně zkušeností a nápadů lidí z různých zemí.

Program byl opravdu velmi nabitý. Nejdřív jsme se dozvěděli něco o sobě a posléze něco o našich národních organizacích a jejich problémech. Další den nám přijel přednášet bývalý prezident dánské Mládeže Mikkel Brok-Kristensen o roli a vlastnostech lídra Mládeže Červeného kříže. Dozvěděli jsme se také něco o OPINu (skupina pro mezinárodní spolupráci – součást dánské MČK) a vyzkoušeli jsme si na vlastní kůži, jak vypadá neformální vzdělávání na příkladu skutečné nějaké mezinárodní akce. Celý jeden den s námi strávil švédský psycholog Sven Holger, jehož přednášky byly zábavné a obohacující.

Z Dánska nás přijeli naučit něco o coachingu David Stockholm a Niko Grunfeld.

Počasi bylo opravdu horké, a tak jsme téměř celou dobu semináře strávili v penzionu. Proto jsme pro neformální aktivity volili večery. Byli jsme na večerní prohlídce Brna, která sklídila velký úspěch a také jsme byli v hospodě sledovat fotbalové utkání právě probíhajícího mistrovství. Můžeme tedy potvrdit, že přísloví „Pije jako Dán“ není daleko od pravdy.

Nejlepší ze všeho ovšem byla závěrečná party, kde účastníci z jednotlivých států představili svou zem a to, co je pro ni typické. Náladu nám ale trochu pokazil příjezd policistů kvůli stížnosti sousedů na rušení nočního klidu, jelikož byl všední den a penzion se nacházel v extrémně tiché čtvrti.

Seminář byl jistě přínosem pro všechny účastníky, užili jsme si ho a rádi na něj vzpomínáme.

Za OSM Teplice

Katka Reiglová a Nela Djakowová

ZÁSAH V.

Letošní už v pořadí pátý Záseh se konal v Hřibčici v objektu DDM Pelhřimov. Poprvé za celou historii těchto setkání se družstev sjelo nejméně – 5 ze 6 možných. Protože modelové situace pokaždé běžely 2 paralelně (1 tým zasahoval, 1 figuroval a 1 hodnotil), to jedno chybějící družstvo se muselo dát dohromady. Tím nejlepším řešením byly doprovody :o). A jakožto jeden ze členů šestého týmu (Ivča, Klára, Monika a Pavel) musím říct, že jsme byli úplně nejstatečnější ;o) ze všech družstev.

Páteční den proběhly po příjezdu 4 modelovky se základními tématy (bezvědomí, KPR, krvácení a zlomeniny). Po sobotní snídani se rozjel ten správný masakr. Za den jsme stihli celých 10 modelovek (!!!). Večer proběhl v duchu hodnocení celého dne a bezvadné večere (*Tak velké řízky jsem dlouho neviděla – pozn. Klára*). V neděli se už žádné jiné modelovky nestihly, neboť všechny týmy odjely moc brzy. Moc doufám, že příště vydrží o něco déle.

Celkově se akce moc povedla, hold vzdávám těm, co bez váhání skočili za tonoucími do vody, těm, co poprvé zasahovali, i těm, co odrodili své první miminko.

Ivčanka

Čtyři stateční (družstvo č. 6 – doprovody)

KUDY Z NUDY

Členové M-ČČK Litoměřice se letos podíleli na realizaci projektu „Kudy z nudy“ podpořeného z programu Make a connection. Projekt byl zaměřen na prevenci sociálně patologických jevů a účastnily se ho děti ze sociálně znevýhodněných prostředí – ústeckých lokalit Nový Svět (Matičnické ulice) a Předlice a z dětského domova ve Vysoké Peci u Jirkova.

Hlavní částí projektu byl jeden víkendový a jeden týdenní pobyt s těmito dětmi ve Skalici u Litoměřic. Během těchto pobytů byl pro děti připraven pestrý program zábavných i vzdělávacích aktivit. Děti měly možnost seznámit se se základy sebeobrany a první pomoci, naučily se mimo jiné také pracovat s mapou. Nesmírně zajímavé a poučné pak byly také dva výlety. Jeden směřoval do hasičské stanice v Litoměřicích, kde byl během exkurze dětem podán poutavý výklad o technice, kterou hasiči používají i o jejich zajímavé práci. Zaujetí dětí bylo patrné i z množství dotazů, které na našeho průvodce směřovaly. Dalším podnětným výletem byla návštěva Malé pevnosti v Terezíně. I návštěva tohoto zajímavého a z dějinného hlediska nesmírně významného místa byla pro děti velkým přínosem. Také zde byl náš průvodce zásobován rozličnými dotazy.

Výsledky projektu je možné hodnotit velice kladně. O tom svědčily zejména nadšené reakce dětí, kterým se ze společných akcí nikdy nechtělo domů. Projekt splnil veškerá do něj vkládaná očekávání, stanovené cíle byly bezevýtku naplněny. Podařilo se nabídnout dětem alternativy trávení jejich volného času, ke kterým by se jinak jen těžko dostaly. Velký význam mělo také propojení dětí z „různých světů“ (sociálně vyloučené lokality a dětský domov) jež by bez tohoto projektu spolu jen stěží přišly do kontaktu. I přes značnou rozdílnost prostředí, z nichž děti pocházejí, se rychle skamarádily a odjezd po týdně stráveném na Skalici byl velice emotivní.

Projekt by se nemohl uskutečnit bez podpory z programu Make a connection. Velký podíl na hladkém průběhu projektu a na zajímavé náplni týdenního pobytu mají také všichni, kdo se na projektu jakkoliv podíleli, konkrétně pak naše díky patří již zmíněným hasičům z Litoměřic a pracovníkům Památníku Terezín.

Jan Vašat

OSM ČČK Litoměřice

SERIÁL O MEZINÁRODNÍM KEMPU M-ČČK V OBOŘIŠTI U DOBŘÍŠE SUMMER CAMP 2006

Den první:

Na prvního srpna 2006 jsem se těšila plna očekávání, co mě čeká (a nemine). Popravdě jsem se děsila mé komunikace s ostatními účastníky (po dvou letech šilene angličtiny ve škole celkem oprávněně...) a loňská návštěva na večeru „Hippie evening“, kde se všichni bavili anglicky naprosto přirozeně jako by to byl jejich rodný jazyk, mi na sebevědomí v jazyce moc nepřidala (jinak HE byl super zážitek:)

Skoro v noci, asi v půl šesté ráno:, nám jel s Vládou (druhý člen české delegace) vlak do Prahy, kde nás vyzvedl Jarda a s pár dalšími účastníky, kteří dorazili na vlakové nádraží, nás odvedl k busu, který nás měl postupně všechny vyzvednout a navečer dovézt do našeho nového prozatímního bydliště - Nový Rybník u Dobříše. Spolu s Vládou jsme měli počátku stejné pocity stylu „sakra, kam jsme to zase vlezli... tohle je trochu moc... what?... sorry, I don't understand... atd.“ (tu vulgárnější část psát nebudu, aby neměla cenzura práci, ale převažovala..). No prostě jsme byli slušně vyjevení. Pak nás dorazil Jarda, když nás asi s deseti lidmi nechal v parku, že máme volno a odešel do práce. Hodil nás do vody a plavte. Zašli jsme do parku, na posilňovnu pivo. Nějak se to povedlo neztratit je a po hodině jsme se všichni vrátili v pořádku do busu k sympatickému panu řidiči a jeli vyzvednout Slováky a Bulhary na autobusové nádraží. To už jsme se cítili a hodně lépe, protože Bašku (Slovensko) jsme znali z loňska a vše bylo v poho. Další zastávkou bylo letiště s první várkou „letečů“ a pak velká pauza na Dolní Šárce u Meka. Po posilnění jsme se s Vládou vydali na výlet do Šárky, kde jsme zatím ani jeden nebyli. Když jsme se však po pár metrech ohlédli, zjistili jsme, že se s námi vydal i téměř celý zbytek. Lehce jsme zpanikařili, že to tam vůbec neznáme, ale tvářili jsme se profesionálně a relativně v klidu jsme

si vyšlapovali po neznámé cestě mezi strmými skálami, malebným ale smradlavým potůčkem a orosenou zelení. Šli jsme dlouho a dlouho, kolem jedné hospůdky, koupaliště, do lesa. Po prudším stoupání jsme dali krátkou pauzu u malého altánku kdesi v lese a pak po delší době je přemluvili (resp. Tibor (Slovensko), aby ještě kousek pokračovali do hlubin českého lesíka. Nakonec jsme našli cestu zpátky a po dvou hodinách trajdání se vrátili opět na parkoviště, na další tučně posilnění. Kolem čtvrté hodiny jsme vyzvedávali poslední skupinku z letiště a vyráželi na hodinovou cestu do penzionu.

Příjezd byl velice nadšený a pestrý. Penzion byl velký oranžový a roztomilý dům a před ním, na terase ozdobené barevnými balonky, nás vítali vedoucí celé akce, v čele s naší Martinkou, a účastníci z Litvy. V malé chodbičce na stěně byl pověšený barevný plakát kdo, kde a s kým bydlí a celý penzion byl hezky a vesele vyzdobený. Postupem času a naší prací se stával čím dál útulnější díky pověšeným novým obrázkům všude po chodbách, nad schody a v jídelně.

Dali jsme si zavazadla do malých pětílůžkových pokojů a celý hladoví se vrhli na připravenou večeři. Zahučela do nás ani nevíme jak. Než jsme se odvalili ven do teplého večera, oficiálně nás přivítala jak Martinka tak i dva hosté - starosta města Dobříš a majitel penzionu Nový Rybník. Pomocí večerních her jsme prolomili ledy, seznámili se a zjistili, co každý očekává od této akce, může nám ostatním nabídnout a jakou nepřijemnost by tu nechtěl zažít. Do noci jsme se bavili venku a když nás vyhnala zima, šli jsme na pokoje s úmyslem spánku, ale nějak jsme se zasekli na chodbě a do tří do rána si povídali, více či méně. A tak jsme začali sbírat spánkový deficit, který pokračoval dalších 15 dní a nocí.

Druhý den ráno jsme byli kupodivu plni energie vrhnout se do poznávání nových věcí a nových lidí. Po snídani jsme se sešli v různých částech domu po skupinkách tzv. Homegroups. Vyráběli jsme obálky, kam jsme po celý kemp přijímali poštu od Tajného přitele a dalších lidí

ček, co nám chtěli udělat radost třeba jen milým pozdravem nebo nějakou sladkostí. A protože jsme byli umělecky vysílení, hráli jsme hru - hledání papírku se jménem někde na těle protivníka. Smíchy jsme se popadali za břicho a divili se, kam všude se dá takový papírek schovat (třeba mezi zuby nebo nalepit na chodidlo - ani jeden z nich nebyl nalezen). A protože venku bylo moc hezky (bohužel jeden z mála slunečných dnů; slibovali, slibovali a nic...), vydali jsme se ven před penzion, rozdělili do dvou velmi početných skupin a přelézali „elektrický“ provázek bez elektřiny. Byl ve výšce ramen a nikdo se ho nesměl dotknout (jinak museli všichni zpět), všichni se museli dostat přes něj a po náročném, občas nebezpečném a dost vtipném boji se nám povedlo zvítězit nad zapeklitou situací. Oběd, který následoval, nám bodnul a i s plným břichem jsme celý polední klid strávili venku hraním kopan, volejbalu a tenisu. S rozpumpovanou krví kolující v našich žilách (a tepnách) jsme se pushtili do odpoledního programu, který si pro nás připravila Martiška a Štěpán. V menších skupinkách jsme zpracovávali témata ohledně HIV/AIDS. Pak jsme si je postupně prezentovali, abychom aspoň trochu sjednotili základní informace o této problematice a mohli na nich stavět po celou dobu kempu. Pro tento den jsme měli na programu další kreativní workshop - prezentaci celé delegace. Druhou část odpoledne jsme tedy kreslili velký obraz, který nás znázorňoval. Na českém samozřejmě nechyběl veliký püllitr plný piva a jako rám pár výborných značek tohoto nepostradatelného moku. Prezentace byla provedena velmi zajímavou a netradiční formou. Večer, když se setmělo, jsme se sešli venku, usadili se na lavičce a před námi se rozsvítilo pár světel mířících na obraz některé z delegací. Jeden z účastníků z aktuální země se postavil kousek od obrazu, aby na něj nebylo vidět, a krátce vysvětloval kresbu a vyprávěl o zájmech a snech „kreslířů“. Takto se nám představilo postupně všech patnáct delegací. Tyto obrazy pak visely na zdech nahoře na chodbě, která se tímto proměnila na galerii světového umění.

Ochutnávka z mezinárodního prázdninového kempu anebo něco na dobrou noc

POLSKÁ POHÁDKA

Krakovský drak

Nedaleko malé mírumilovné usedlosti na řece Vistule stála Wawelská hora, ve které byla velká jeskyně. Vchod do jeskyně byl zarostlý vysokými stromy a trnitými keři. Žádný člověk ještě do jeskyně nevstoupil, a tak starší lidé z vesnice věřili, že se v jeskyni ukrývá strašlivý drak, o kterém si vyprávěli už jejich pradědové. Říkalo se, že pokud se do jeskyně někdo odváží, bude to mít pro celé okolí strašlivé následky. Mladíci z vesnice naopak považovali takové povídání za pouhé báchorky a chtěli skoncovat s takovým fantazírováním.

Několik mladíků se tedy vydalo s pochodněmi do jeskyně. Svým neopatrným počínáním probudili draka a ten je vyhnal svým ohnivým dechem z jeskyně ven. Drak byl velice rozčilený, že se někdo odvážil vyrušit jeho spánek, a tak od té doby neznal nikdo ve vesnici pokoje.

Každý den si drak pochutnal na ovci či mladé panně. Mnoho lidí se pokoušelo draka přemoci, ale nikomu se to nepodařilo a většina za svou snahu zaplatila životem.

Ve vesnici žil švec jménem Krakus. Krakus namíchal podivnou lepiovou mast ze síry a potřel jí několik ovcí. Zavedl ovce na louku, kde se často vyskytoval drak. Drak si na ovcích, jak už bylo jeho zvykem, pochutnal, ale lepivá mast začala draka pálit v krku a on se musel vydat ke studní napít. U studánky začal pít, ale nic na pálení krku nepomáhalo, a tak pořádku pil a pil, začal se nafukovat, a pořádku pil, až nakonec praskl.

Celá vesnice propukla v jásot a začala slavit drakovu smrt. Krakus byl jmenován starostou, vybudoval na Wawelské hoře pevnost a vesnice dostala jméno Krakow.

Mládež ČČK

Kontakt: Sekretariát M-ČČK, Thunovská 18, Praha 1, 118 04

Tel.: 251 104 253 Fax.: 251 104 267 Mobil: 776 177 320

e-mail: info@mladezcek.org web: <http://www.mladezcek.org>

Bankovní spojení: Česká spořitelna a.s. Praha 1 Číslo účtu: 1933865369/0800